

SANOMAT Seurakunta

3/2020 www.salonseurakunta.fi 25.5.2020

ILOA JA VALOAA

jokaisen kesään!

*Auttamisen
halua ja avusta
ilahtuneita s. 4-6*

*Uushenkisyys -
vaaratonta vai
uskon uhka? s. 8-9*

*Kesähääparin
sovelletut
suunnitelmat s. 16*

Poikkeusoloista kohti ”uutta normaalia”

Joku kuvasi kolumnissaan ihmisten kanssakäymistä ennen koronaviruksen aiheuttamaa tilannetta ja nyt. Siinä hän totesi, että ennen koronavirusta elettiin yhdessä erillään, nyt erillään yhdessä. Varsin kuvaava oli jokin aika sitten lounaalla ravintolassa seuraamani tilanne, jossa äiti ja pieni poika olivat yhdessä aterioimassa. Toisiaan vastapäätä istuen kumpikin selasi omaa kännykkäänsä. Koko tapaamisen aikana he eivät näyttäneet vaihtaneen ainuttakaan sanaa keskenään.

Poikkeusolot ovat nostaneet teknologian entistäkin merkittävämpään asemaan. Toisistaan huolehtiminen näyttäisi lisääntyneen korostuneena yhteisvastaavuutena, ja teknologian suomat mahdollisuudet ovat tulleet tehokkaasti ja laajasti käyttöön. Tietysti samalla on noussut esille huoli niistä, joilla ei ole joko taitoa tai taloudellisia mahdollisuuksia osallistua maailmanlaajuiseen verkkoon. Myös teknologian haavoittuvuus on herättänyt huolta. Jo ennen poikkeusolojakin on jouduttu huomaamaan, että suuri osa työssäkäyvistä ei yksinkertaisesti pysty tekemään työtään, jos tekniikka reistailee. Sama koskee yhdistystoimintaa ja monia harrastuksia. Tästä antoi pienen

muistutuksen sek in, kun kaatuneitten muistopäivänä jumalanpalveluksen radiointimme ei kuulunut, koska ukkonen oli yöllä katkaissut yhteydet.

Haavoittuvuudestaan huolimatta teknisten välineitten käyttö ja sähköinen yhteydenpito on osoittanut tärkeytensä poikkeusolojen aikana. On puhuttu nopeasti otetusta digiloikasta. Pitkittyessään poikkeavat tavat toimia ja kommunikoida muuttuvat ”uudeksi normaaliksi”, ja moni nyt käyttöön otettu toimintatapa kannattaa säilyttää poikkeusolojen loputtuakin.

Mielenkiintoinen ilmaisu tuo ”uusi normaali.” Poliitikot eri puolilla maailmaa ovat viljelleet ilmaisua ensimmäisen maailmansodan päättymisestä lähtien. Kun jokin oma agenda ja siihen liittyvä muutos on haluttu tehdä pysyväksi, on alettu puhua ”uudesta normaalista”, ikään kuin uusi tilanne olisi syntynyt luonnonlain välttämättömyydellä ja on siksi väistämätön. Ei se silti aivan huono ilmaisu ole. Maailma muuttuu, tekniikka kehittyy, vähitellen muutos koetaan normaaliksi. Siksi varmasti monet nyt olosuhteiden nopeuttamana käyttöön otetut uudet tavat muuttuvat ”uudeksi normaaliksi” myös seurakunnassa.

Tässä lehdessä on monta juttua, jotka kertovat yhteisvastaavuuden korostuneen näinä aikoina. Seurakunta on ollut monessa mukana ja pyrkinyt resurssiensa rajoissa tarjoamaan apua ja helpotusta poikkeustilanteen kuormittamille. Kokemuksesta voi todeta, että näin yleensä tapahtuu poikkeavissa oloissa. Seurakunnan merkitys tulee näkyväksi juuri silloin, kun yhteiskunnalta puuttuvat monet sellaiset rakenteet, joilla seurakunta voi olla läsnä ihmisten elämässä.

Kesälläkin seurakunta järjestää mahdollisuuksia osallistumiseen. Olosuhteiden pakosta toiminnasta voidaan kuitenkin tiedottaa lähinnä verkossa ja paikallislehtien viikkoilmoituksissa.

Siunattua ja kaunista kesää toivottaen

Timo Hukka
kirkkoherra

Muutkin kuin Mikki Hiiri merihädässä

TIMO VIITANEN

O n olemassa kaksi Välimeren meriarkeologian koulukuntaa. Toisen mielestä itäisen Välimeren runsaat meriarkeologiset löydöt osoittavat, että alueen kansat olivat jo huomattavan varhain taitavia merenkulkijoita. Toisen mielestä nämä löydöt osoittavat, että he nimenomaan eivät olleet.

Vanha testamentti ei anna aihetta olettaa, että ainakaan juuri juutalaiset olisivat olleet erityisen innokkaita purjehtijoita. Osa heistä varmasti oli valmiita matkustamaan vesitse, kun tarve vaati, mutta kirjoituksista näkyy, että mereen suhtauduttiin vähän epäluuloisesti. Meren syvyyksiin ei näe – siellä voi piillä ties millaisia hirviöitä (kuten piileekin: tiedät, jos olet koskaan syvänmeren eliöiden kuvia nähnyt). Meri ei pysy asiallisesti aloillaan, toisin kuin (yleensä) kuiva maa. Merenkäynnistä tulee merisairaaksi: yksi Vanhan testamentin huvittavimpia kohtia vertaa turhan innokkaan viininjuonnin seurauksia merenkäyntiin. Ja lopulta – meri on hengenvaarallinen: mikä tahansa merimatka voi olla matkajalle viimeinen.

Merellä on myös moraalinen ulottuvuus. Merenkulkuun liittyy oleellisesti kansainvälinen kauppa, jota harjoittivat menestyksekkäästi mm. juutalaisten pohjoiset naapurit nykyisen Libanonin alueelta käsin. Kauppaa käytiin myös yllälysuotteilla, joista tietysti sai kelpo katteet. Tästä

syystä meriliikenne kirvoitti äkeitä kommentteja profetoilta, jotka moittivat ankarasti ”herrojen” tuhlailunhalua, joka sai nämä unohtamaan niin köyhän veljen vierellään kuin Jumalan taivaassa. Uudessa testamentissa sama kritiikki nostaa päätään Ilmestyskirjassa. Maailmankaupan ja siihen liittyvien kuljetusten kritiikki ei toki ole tuntematon asia omallekaan ajallemme.

Jos kaupparenkulku nähdäänkin eritoten Vanhassa testamentissa lähinnä moraalisen haaksirikon riskitekijänä, Raamatussa kuvataan myös ihan kirjaimelli-

sia haaksirikkoja. Ne taas voivat joskus olla onnekkaita onnettomuuksia, joista vastoin odotuksia seuraakin hyvää. Tunnetuin tapaus lienee itse Nooa, joka kipparoi arkkinsa vähän isommalle karille: kaikkitietävän Wikipedian mukaan Araratin huipun ja nykyisen merenpinnan tason välillä on matkaa 5137 metriä. Tehkääpä perässä! Karilleajo oli sikäli onnekas tapahtuma, että Nooan venekunta oli jo pitkään etsinyt ja kaipaillut kuivaa maata ja rantautumismahdollisuutta.

Toinen, suurelle yleisölle hieman tuntemattomampi haaksirikko tapahtui apos-

toli Paavalille. Laiva, joka oli kuljettamassa häntä Roomaan, haaksirikkoutui talvimyrskyyn jouduttuaan, ja Paavali laivatovereineen huuhtoutui rantaan Maltalla. Maltalaiset saivat sitten ensimmäisen tilaisuutensa kuulla pelastuksen evankeliumia – juuri merestä pelastuneen, läpimärän ja vilusta hytisevän Paavalin suusta. Tapausta juhliitaan Maltalla edelleen vuosittain helmikuussa.

Malttia ja varjelusta vesille!

Kirjoittaja on Salon seurakunnan pappi, joka ei ymmärrä purjehduksesta mitään.

Seurakunnan erilainen kesä

Koronaepidemian takia Salon seurakunnan kesätoiminta näyttää erilaiselta kuin mihin on totuttu. Normaalioloissa tässä Seurakuntasanomien numerossa esiteltäisiin sivumäärin kesäisiä kirkonmenoja, juhannusjuhlaa, leiripäiviä, saunailtoja, kesäkonsertteja ja retkiä. Merkittävä osa näistä jää nyt kokonaan pois tai niiden järjestäminen on vielä epävarmaa koronarajoitusten vuoksi.

Kirkko ei kuitenkaan ole kiinni, vaan seurakunnan elämä jatkuu osittain uusien toimintatavoin. Kesäkuun alusta voimaan tulevat rajoitusten lievennykset tarjoavat hiukan lisää toimintamahdollisuuksia. On kuitenkin otettava huomioon, että se mikä tänään näyttää toteuttamiskelpoiselta, voidaan joutua peruuttamaan, jos epidemia alkaa taas levitä.

Tiedossa olevia tapahtumatietoja on koottu sivulle 11. Ajantasaista tietoa päivitetään jatkuvasti seurakunnan verkkosivuille ja some-kanaviin. Sitä on tarjolla

myös viikkoilmoituksissa, jotka julkaistaan tavalliseen tapaan Salon Seudun Sanomissa, Salonjokilaaksossa ja Perniön-seudun Lehdessä.

Jumalanpalvelus joka sunnuntai – tavalla tai toisella

Jumalanpalveluksia lähetetään edelleen videotallenteina ja radioituina. Kesäkuusta lähtien päästään aloittelemaan jo sellaisiakin kirkonmenoja, joihin seurakuntalaiset pääsevät osallistumaan paikan päällä. Myös perinteisiä ulkona pidettäviä kesäkirkkoja on luvassa.

Kirkollisiin toimituksiin helpotusta

Kirkollisia toimituksia hoidetaan edelleen osittain poikkeusjärjestelyin. Osallistujien rajaus kymmeneen on kuitenkin helpottumassa, kun raja nousee kesäkuun alusta 50 henkilöön.

Turvaetäisyyksistä ja hygieniasta pitää tietysti edelleen huolehtia.

Kirkolliset toimitukset toteutetaan ensisijaisesti seurakunnan tiloissa. Esimerkiksi kasteiden osalta järjestelyistä sovitaan kasteen toimittavan papin kanssa.

Vainajat siunataan kirkossa, siunauskappelissa tai haudalla, kuten tähänkin asti, mutta muistotilaisuuksia omaiset alkanevat nyt järjestää enemmän kuin epidemian alussa. Seurakunnan työntekijöiden osallistumista muistotilaisuuksiin on rajattu: Kotona pidettävään tilaisuuteen pappi ja/tai kanttori eivät toistaiseksi voi tulla. Jos tilaisuus on seurakuntasalissa tai muussa julkisessa tilassa, jossa on riittävät turvavälit, he voivat olla mukana.

Leirejä vasta juhannuksen jälkeen

Rippileirejä on lykätty ja lyhennetty, jotta niitä voitaisiin heinäkuusta alkaen pitää ja jokainen rippileiriään odottanut pääsisi leirinsä kokemaan. Ryhmäkokoja on pienennetty ja kesään lisätty yksi ylimääräinen leiri. Koska viranomaisten ohjeistuk-

set voivat vielä tarkentua kesän kuluessa, leirit on varauduttu pitämään joko tavalliseen tapaan tai siten, että niiltä tullaan kotiin yöksi.

Niille, jotka eivät näissä oloissa halua lähteä leirille, järjestetään yksi ylimääräinen päiväripariryhmä.

Perheiden ja seurakunnan yhteisen juhlan varmistamiseksi kaikki konfirmaatiot on siirretty syyskuulle.

Koululaisten kesäleirit on kaikki siirretty juhannuksen jälkeiseen aikaan. Näidenkin osalta odotellaan tietoa, voidaanko leireillä yöpyä vai pidetäänkö ne päiväleireinä.

Toimistot palvelevat puhelimitse

Kirkkoherranvirasto ja taloustoimisto, jossa hoidetaan myös hautapaikka- ja haudanhoitoasioita, palvelevat edelleen vain puhelimitse ja sähköpostitse. Toimistojen sekä myös diakonian ja perheneuvonnan yhteystiedot löytyvät sivulta 14.

JUMALANPALVELUS SUNNUNTAISIN KLO 10

Katsottavissa seurakunnan
YouTube-kanavalla
Kuunneltavissa Järviradiossa
102,9 MHz

Seurakunta somessa

Facebookissa

Salon seurakunta
Salon seurakunta Perniön alue
Perttelin seurakunta-alue
Salon seurakunnan
Touhutassut

Instagramissa

salonseurakunta
kirkkoperniossa
salonseurakunnantouhutassut
peteseurispossu
kirkkomusiikki.salonseurakunta

Kirkkomatkailua kotona

Salon kirkoista valmistuu hyvää vauhtia videosarja, jossa paikalliset asukkaat esittelevät kotikirkkojaan. Keskiviikkoiltaisina seurakunnan verkkosivuille ilmaantuu linkki sarjan uusimpaan osaan, ja aiemmatkin ovat edelleen katsottavissa.

Angelniemen, Muurlan, Särkisalon ja Teijon kirkon esittelyt on jo taltioitu. Seuraavaksi sarjaan liittyy Kuusjoki, jonka video julkaistaan 27. toukokuuta.

Kirkkoja on kaikkiaan kuusitoista, kun mukana ovat Salon seurakunnan omistamien neljäntoista lisäksi myös Kosken kartanon kirkko ja Vaskion kirkko. Sarja päättyy 19.8. Perniön kirkon esittelyyn.

Särkisalon kirkon esittely on jo katsottavissa seurakunnan verkkosivujen kautta.

Kirkkoja avoinna kesällä

HALIKON KIRKKO

Kirkkorinne 1
3.6.–2.8. ke–su klo 12–18

KISKON KIRKKO

Kirkonkyläntie 31
27.6.–25.7. lauantaisin klo 12–15.

PERNIÖN KIRKKO

Lupajantie 6
3.6.–2.8. ke–su klo 12–18

SUOMUSJÄRVEN KIRKKO

Karjalohjantie 161
20.6.–9.8. la ja su klo 11–14.

SÄRKISALON KIRKKO

Kirkkopolku 4
5.8. asti keskiviikkoisin klo 13–15.

TEIJON KIRKKO

Puukartanonpolku 1
6.6.–2.8. ke–su klo 11–17.

USKELAN KIRKKO

Sairaalantie 5
1.6.–2.8. päivittäin klo 11–17. Juhannusaattona ja juhannuspäivänä suljettu.

Halikon, Perniön ja Perttelin kirkoista on saatavilla kartonkimalliarkit, joista voi asarrella kirkon pienoismallin. Arkkeja on myytävänä Halikon ja Perniön kirkossa 3.6. lähtien hintaan 3 €/kpl. Ostos hoituu kätevimmin, jos varaa mukaan sopivasti kolikoita tai hankkii useita arkkeja kerralla.

Diakoniatyön ostamia elintarvikkeita välivarastoitiin olohuone Saloton tiloissa, mistä ne pakattiin ruokakasseiksi avun tarpeessa oleville.

Ruoka-apua koronakriisiin

Diakoniatyö osti huhtikuussa suuren erän kuivamuonaa ja muita elintarvikkeita, joista on koottu ruokakasseja avun tarpeessa oleville. Edelleen jaetaan myös kauppojen lahjoittamaa hävikkiruokaa, mutta sen määrä vaihtelee.

– Halusimme kohdentaa tämän ostetun erän etupäässä niille, joita koronakriisi erityisesti koettelee, työalajohtaja Kaisa Rau-

ma kertoo.

Vaikeuksiin on nyt joutunut moni sellainen, joka ennen on selviytynyt omillaan. Jos on lomautettu tai kokonaan menettänyt työnsä, voi päivärajojen maksu viivästyä. Oman haasteensa toi myös lasten jääminen aluksi vaille kouluruokaa.

– Olemme näin osa ruokaturvaa. Ensimmäinen ”ruokavuori” on nyt jaettu, mutta lisää hankitaan, Kaisa Rauma lupaa.

Apu tuli tarpeeseen Palautetta diakoniatyön asiakkailta

Millaisiin tilanteisiin Salon seurakunnan diakoniatyöltä haetaan apua ja miksi juuri sieltä? Opiskelija Oona Nissinen haastatteli puhelimitse joukon dia-

konian asiakkaita ja kysyi heiltä myös, millaista apua kukin sai ja mitä se saajalle merkitsi. Tässä osa palautteesta, jota haastattelussa kertyi; henkilöiden nimet on muutettu.

”Tarvitsin keskusteluapua, sillä minulla ei oikein ollut ketään kenelle puhua, ja myös ruoka-apua. Löysin diakonian yhteystiedot netistä, ja pääsin keskustelemaan diakonin kanssa sekä kotona että puhelimitse. Minua on autettu myös sosiaalitukiin liittyvissä paperitöissä, ja ruoka-apuakin olen saanut. Olen avusta erittäin tyytyväinen ja onnellinen. Diakonian palvelulle voin antaa arvosanaksi täyden kympin.”

Sartsa, 48

”Tilanteemme lähti siitä, että ollessani neljän alaikäisen yksinhuoltaja esikoiseni lähti ammattikouluun. Diakonian yhteistyökumppanin avulla meille järjestyi tietokone ja rahaa koulunkäyntitarvikkeisiin. Diakoniatyöstä olemme saaneet ruoka-apua. Vaikka rahasummat eivät ole olleet suuria, pienituloiselle ne kuitenkin ovat todella iso apu, ja minut on aina otettu ystävällisesti vastaan diakoniatyössä.”

Henna, 41

”Minulla on ollut taloudellisesti vaikeaa, ja koronan takia työni ja tuloni ovat loppuneet. Sosiaalitoimesta minulle suositeltiin diakoniatyötä, ja olen saanut ruoka- ja vaateapua. Olen kiitollinen teistä kaikista diakoneista! Nyt asiani ovat menossa parempaan suuntaan.”

Martin, 59

”Tarvitsin apua moniin arkisiin asioihin. Taustalla vaikuttivat työttömyys ja pitkä asunnottomuus. Hain avustusta Kelasta ja sosiaalitoimesta. Apua ei myönnetty, mutta kerrottiin diakonian olevan viimeinen paikka, josta voisi vielä hakea. Minua autettiin kaikilla elämän osa-alueilla. Olen saanut hyviä neuvoja, apua asioiden hoidossa, taloudellista avustusta sekä hengellistä ja henkistä tukea säännöllisin keskusteluin. En pysty tarpeeksi kiittämään saamastani avusta. Diakoni on toiminut minulle elämässä tukihenkilönä.”

Työne, 58

”Opiskelu, työttömyys ja sairaus vaikeuttivat perheemme arkea. Tuttava, joka oli ollut samankaltaisessa tilanteessa, osasi neuvoa hakemaan apua diakoniatyöstä. Saimme apua ruokaan, ja myös lasten vaate- ja harrastuskuluihin. Diakonia on ollut tosi iso apu perheellemme. On hienoa, että tällainen mahdollisuus on olemassa. Diakoniatyöntekijöiden kanssa on ollut ilo asioida.”

Pirkko, 41

”Tarvitsin apua, kun puolisoni sairastui vakavasti. Ystäväni oli sitä mieltä, että kannattaisi ottaa yhteyttä diakoniatyöhön. Sain taloudellista apua kahdella tapaa: maksusitoumuksena ruokakauppaan sekä puolison sairaalalaskun maksamiseen. Apu oli konkreettinen ja oikea-aikainen, parempaa en olisi voinut saada.”

Leena, 65

”Minulla on ollut haasteita mielenterveyden ja päihteiden kanssa, ja siksi olen tarvinnut apua. Tutustuin diakoniin leirillä Naarilassa. Olen saanut ruoka-, vaate- ja keskusteluapua, joka on merkinnyt minulle paljon niin aineellisesti kuin henkisesti.”

Kalevi, 65

”Olin sairastunut ja jäänyt työelämän ulkopuolelle. Molemmat vanhempani kuolivat lyhyen ajan sisällä enkä selvinnyt hautajaiskuluista. Sosiaalityöntekijä ohjasi ottamaan yhteyttä diakoniatyöhön. Rästilaskuihin ja hautajaiskuluihin haettiin avustusta diakonian yhteistyöjärjestöltä. Sain myös avustusta hautajaisvaatteisiin. Kynnys hakea apua oli suuri, mutta apua haettuani olin yllättynyt siitä, miten laajasti diakonia vaikuttaakaan.”

Tuulia, 52

”Etsimme kurdinaisten ryhmälle kokoontumispaikkaa. Sosiaalitoimi ehdotti yhteydenottoa diakoniatyöhön, ja sen avulla paikka järjestyi. Avun saaminen oli todella ihanaa. Ryhmän järjestämisen avulla olen saanut vertaistukea. Keskustelu ja yhteistyö diakonin kanssa on ollut mieluisaa ja olen voinut kääntyä hänen puoleensa, jos olen tarvinnut henkilökohtaista apua.”

Roosa, 25

”Meillä on monta lasta, ja vaatteiden ostaminen kaikille samanaikaisesti on kallista. Neuvolasta suositeltiin ottamaan yhteyttä diakoniatyöhön. Saimmekin sieltä vaateapua niin lapsille kuin aikuisille. Avusta tuli hyvä mieli. Lapset ilahtuivat, kun Vaatekammerista sai ottaa myös lelun. Olemme myös vieneet Vaatekammariin vaatteita, jotka meiltä ovat jääneet käyttämättömiksi.”

Kristiina, 41

Lähimmäisenrakkaudesta voi tehdä ammatin

ULLA-MAIJA KYTÖLÄ

Oona Nissinen oli lapsesta saakka kiinnostunut sairaanhoitajan työstä, mutta hänellä oli pulma:

– En oikein tiennyt, mihin menisin sitä opiskelemaan.

Vastaus löytyi Diakonia-ammattikorkeakoulun (Diak) radiomainoksesta, jossa sanottiin, että lähimmäisenrakkaudesta voi tehdä ammatin.

– Se iski tosi kovaa, kertoo Oona, joka ryhtyi oitis netistä tutkimaan, mikä Diak on ja mitä sairaanhoitaja-diakonissan tutkinto sisältää.

– Kaikki siinä lokahti kohdalleen. Ajattelin, että tuo on sitä, mitä haluan tehdä.

Toisenlainen harjoittelu

Opinnot ovat nyt loppusuoralla ja Oonan on tarkoitus valmistua jouluksi. Kymmenviikkoinen seurakuntaharjoittelu Salossa on juuri päättynyt. Se alkoi 16. maaliskuuta – juuri kun koronarajoitukset tulivat voimaan. Muutamalle kurssikaverille kävi niin, että harjoittelujakso peruttiin, Oonalle onneksi ei. Harjoittelun tavoitteet vain suunnattiin uudelleen.

– Eihän diakonian pohja ja perusta ole muuttunut, toimintatavat vain.

Etädiakoniaa ja hyötyruokaa

Harjoittelun aikana Oona Nissinen on päässyt tekemään ”tosi paljon kaikkea”:

– Olen kuljettanut asiakkaiden oville

ruokakasseja ja ostososoituksia, kiertänyt viemässä pääsiäiskorttitervehdyksiä hoivakotien postilaatikkoihin ja osallistunut etärippikoulun ”etädiakoniarallin” suunnitteluun. Päivystäjänä olen saanut vastaanottaa asiakkaitakin, siis puhelimitse, Oona luettelee esimerkkeinä.

Erikoisimmaksi hommaksi Oona nimeää hyötyruoan hakemisen Citymarketista; hän on tehnyt vuoroja, joista vapaaehtoiset ovat koronan ikärajoitusten vuoksi poissa. Siis tosiaan hyötyruoan – se on kuulemma opiskelussa tarjottu termi *hävikkiruoan* tilalle. Hyötyruokakeikat ovat Oonasta yllättävän rankkaa hommaa, jossa on oppinut isosti arvostamaan vapaaehtoisia, jotka sitä tekevät.

Jännittävimpien tehtävien osastoon on ehdolla toisen pääsiäispäivän videoitu jumalanpalvelus, jossa Oona oli tekstinlukijana. Seurakuntasanomien toimittamiseenkin Oona on osallistunut kokoamalla asiakkaiden palautetta saadusta avusta.

Arvostusta arvoille

Oona Nissinen arvostaa sitä, että hänen opiskelupaikkansa Diakin arvoissa näkyy kristillisuus ja että siellä painotetaan työtä niiden parissa, jotka ovat vaikeimmasa tilanteessa. Oonan oma polku kristillisyyteen ei ole ihan tavanomainen. Häntä ei ole lapsena kastettu, ja koulussa hän osallistui elämäntutkimustiedon tunneille. Jossakin kiinnostus kuitenkin odotti pääsyä esiin. Täysi-ikäisyyden kynnyksellä Oona hakeutui aikuisrippikouluun, jonka päätteeksi hä-

Diakoniatyö jatkuu, vaikka asiakkaita ei voidakaan kohdata kasvokkain. Uusiin toimintatapoihin on päässyt mukaan myös sairaanhoitaja-diakonissaksi opiskeleva Oona Nissinen, joka oli seurakuntaharjoittelussa Salossa.

net kastettiin Salon kirkossa.

– Sain vastaukset kaikkiin minua askaruttaneisiin kysymyksiin, Oona kiittelee aikuisrippikoulun antia.

Kehuja saa moneen otteeseen myös Diak:

– Opiskelun aikana olen oppinut elämästä hurjasti myös henkilökohtaisella tasolla.

Kumpikin työ houkuttaa

Harjoittelujakso Salossa on nyt ohi. Syksyl-

lä Oonalla on edessä vielä viimeinen harjoittelu, teemana diakoninen hoitotyö. Kesällä pitäisi saada valmiiksi opinnäytetyö, terveydenhuollon henkilöstölle suunnattu opas psykiatrisen potilaan hengellisyden huomioimiseen.

Entä mitä sitten, kun sairaanhoitaja-diakonissan paperit ovat taskussa?

– Olen kaikelle avoin. Näen molemmat työt, sairaanhoitajan ja diakonissan, tavoiteltavan arvokkaina.

Postikortteja ja piirroksia vanhuksen iloksi

Haluaisitko ilahduttaa kotona tai laitoksessa eristyksissä elävää vanhusta? Kirjoita postikorttiin piristävä viesti. Lapset voivat piirtää tai askarrella, ja heidän töihinsä voi halutessaan merkitä myös lapsen etunimen ja iän.

Toimitathan postikortit ja piirustukset suoraan Diakoniatalon postilaatikkoon tai postitse osoitteeseen

Diakoniatoimisto,
Kirkkokatu 5, 24100 Salo.

Salon seurakunnan diakoniatyö vie viestisi perille!

Kiitos ja keräys!

Salon seurakunnan diakoniatyön puolesta kiitän salolaisia yhdistyksiä ja yksityisiä ihmisiä saamistamme lahjoituksista korona-aikana. Pystymme avustamaan taloudellisesti ihmisiä, joiden taloutta koronaviruksen aiheuttama tilanne on vaikeuttanut, ja samalla olemme voineet jatkaa sitä avustustoimintaa, jota normaali-

lioloissakin olemme tehneet. Erityisen paljon olemme jakaneet nyt ruoka-apua ja maksusitoumuksia.

Lounais-Suomen poliisilaitos on myöntänyt Salon seurakunnalle pienkeräyslavan, jolla voimme kerätä rahaa seuraavan kolmen kuukauden aikana erityisesti koronakriisin aikana taloudellisiin vaikeuk-

siin joutuneiden auttamiseksi (keräyslupa RA/2020/510). Lahjoituksen voi osoittaa Salon seurakunnan pankkitilille FI10 8000 1100 3915 73, viesti: Diakonia.

Kiitos sinulle, kun haluat olla auttamassa vaikeuksiin joutunutta lähimmäistä!

Kaisa Rauma
diakonian työalojohtaja

Pienellä vaivalla isosti iloa

ULLA-MAIJA KYTÖLÄ

Leena Mäkelä on mukana seurakunnan lähimmäispalvelussa. Nykyään hän on eläkeläinen, mutta oli jo työssä ollessaan ajatellut liittyä johonkin vapaaehtoistoimintaan. Syksyllä 2013 Plazassa oli aiheesta tapahtuma.

– Annoin yhteystietoni ja siitä asia lähti rullaamaan.

Leenan ensimmäinen ystävä oli 90-vuotias leskirouva.

– Kävin häntä tapaamassa ja olin hänen mukanaan palvelutalon tapahtumissa.

– Sainpa tuotettua hänelle ilon ja onnen hetkiä myös esimerkiksi poimimalla metsämansikoita, Leena kertoo.

Leskirouva nukkui pois muutama vuosi sitten. Nykyistä ystävänsä Leena Mäkelä on tavannut toista vuotta. Tapaamisiin kuului monenlaista:

– Kävin hänen kanssaan kaupassa, apteekissa ja pankissa. Oopperoissakin kävimme, niissä joita esitettiin elokuvateatterissa.

Aluksi ulkoiltiin yhdessä, mutta kun

ystävän liikkuminen hankaloitui, Leena on käynyt hänen luonaan. Nyt koronan aikana Leena on pitänyt yhteyttä soittamalla ystävälleen viikoittain.

– Hän on ollut soitoista tosi iloinen. Sosiaaliselle ihmiselle on ikävää olla eristyksissä muista.

– Tietysti olisi paljon hausempaa tavata kasvokkain, mutta sitähan pyritään välttämään.

Leenalle itselleen ystävänä toimiminen on mukava piristysruiske:

– Ei minulla niin kauhean paljon ole sosiaalista kanssakäymistä, ja tämä on myös erilaista kuin omien läheisten kanssa.

– Pienellä vaivalla saa suuren ilon sekä ystävälle että itselleen, Leena summaa.

Leena Mäkelän omaan korona-ajan elämään kuuluu ulkoilua ja asiointia. Hän käy myös auttamassa muistisairasta veljeään ruoka- ja muissakin asioissa.

Kun poikkeustila toivottavasti pian päättyy tai edes lieentyy, Leenan ykköstoive on varma:

– Odotan todella hartaasti, että pääsen taas tapaamaan pojanpoikiani.

Ulkoilu on ollut poikkeusolois-sakin sallittua, ja Salossa on siihen hyvät mahdollisuudet. Leena Mäkelän kotimaisemissa Ylläisissä on mukavia reittejä sauvakävelyyn.

TEHTÄVÄ JUURI SINULLE

Lähimmäispalvelussa on aina tarvetta uusille vapaaehtoisille. Mukaan voi ilmoittautua nytkin, vaikka aloitustapamista ystävää kaipaavan kanssa saatetaan joutua siirtämään myöhemmäksi koronapandemian takia. Ruokakuljetuksessa olisi tilausta varahenkilöille, vaikka kuljettajia parhaillaan onkin riittävästi.

Jos vapaaehtoistyö näissä tai muissa tehtävissä kiinnostaa, ota yhteyttä diakoni Sanna Saramoon puh. 044 774 5296.

Hävikkiruokaa hyötykäyttöön

ULLA-MAIJA KYTÖLÄ

Kaupun lahjoittaman hävikkiruokan haku on yksi seurakunnan vapaaehtoistehtävistä. Siinä on mukana Halikon Märynummella asuva Osmo Vapalahti. Joka toinen torstai hän suuntaa autoineen Citymarkettiin, joka on diakoniatyön tärkein kumppani lahjoitusruokan osalta.

Kaupassa on valmiiksi kerätty hyllyistä tavaraa, jonka viimeinen myynti- tai käyttöpäivä lähenee, Vuorossa oleva vapaaehtoinen lajittelee ja pakkaa ruoat kuljetusta varten. Kaupan laatikoiden sijasta Osmo on nähnyt käteväksi käyttää omiaan:

– Hommasin setin 32 litran muovilaatikoita. Ne saa sopivasti pakattua autoon, ja tyhjinä ne mahtuvat päällekkäin.

Kuorma tuodaan diakoniataloon, jossa suurin osa ruoasta laitetaan pakastimiini ja jaetaan siltä tarvitseville.

Mitä kaupasta sitten yleensä saadaan?

– Se vaihtelee aika paljon, Osmo Vapalahti sanoo.

– Voi olla makkaraa, lihatuotteita, joskus hampurilaisia ja muita eineksiä, vegetuotteitakin nykyään.

On hyvä, että hävikkivaarassa oleva ruoka pystytään näin hyödyntämään. Vähemmän hyvä juttu on se, että ruoka-apua Suomessa yhä tarvitaan.

– Töissä olevillakaan eivät rahat välttämättä riitä. Monilla aloilla palkka on pieni eikä aina saa edes täyttä määrää työtunteja.

Osmo Vapalahti tuli ruokakuljetuksiin aluksi varamieheksi. Nykyinen säännöllinen

Ruokahakijoilla on tehtävästä kertova pinssi. Siitä kaupassa tiedetään, että ollaan oikealla asialla.

vuoro joka toinen viikko on hänelle sopiva järjestely. Joskus voi tehdä ylimääräisenkin vuoron, jos tarvitaan.

Aktiivisena seurakuntalaisena Osmo on mukana myös hengellisissä vapaaehtoistoissa. Hän on muun muassa alustanut Halikossa pidetyissä Lähde-illoissa, ja puheenvuoroja on tarjolla myös yhteiskristillisissä illoissa Ollikan seurakuntakodissa.

Suurin osa Osmo Vapalahden työvuosista kului Vihdin seurakunnan palveluksessa, ensin nuorisotyössä ja viimeiset vuodet aikuistyöntekijänä diakoniatimissä. Eläkepäivien asuinpaikaksi valikoitui Salo, joka oli tullut tutuksi kahta kautta:

– Koiriemme kanssa agilityä harrastava vaimoni kävi treeneissä Salon koirahallissa, ja vaimon siskokin asuu täällä.

Koronakevät ei toistaiseksi ole suuresti muuttanut Vapalahden elämää:

– Aika lailla samaan malliin elämä menee.

Päiväykset tarkistetaan ja tavara lajitellaan valmiiksi jo pakkausvaiheessa. Osmo Vapalahden apuna ruokakuljetusreissulla on usein hänen vaimonsa Inkeri.

– Koirien kanssa käydään pari kertaa päivässä lenkillä. Koiria on neljä, ja kumpikin meistä ulkoiluttaa kahta koiraa kerrallaan.

On koronakeväässä huolenkin aihetta tietysti:

– Hoivalaitosten tilanne huolestuttaa, muuten on aika hyvin huomioitu riskiryhmät.

Jotain hyvääkin koronasta voi koitua:

– Kun joutuu olemaan vähän hiljemmalta, on se tietynlaista retriittiä, Osmo miettii. Päivärytmi on hyvä itselleen kehittää.

– Ei saa mennä pelkäksi istumiseksi.

Vapunaattona ruokaa kertyi neljä laatikollista kuljetettavaksi diakoniatalon, jossa suurin osa laitetaan pakastimeen odottamaan jakelua eteenpäin.

Nyt kelpaa, kun kelit lämpenevät ja liikuntaan saa vaihtelua:

– Kun on talven kävellyt, niin nyt voi taas pyöräillä, Osmo Vapalahti iloitsi haastattelupäivänä.

Taustalta kuului lintujen iloista kevätlaulua Vaisakon maisemissa. Pyöräretki oli silloinkin menossa.

Halikon kellot soivat kesää ja rukousta

RIITTA KOIVISTO

Halikon kirkon kellot ovat taas alkaneet lyödä kesäajan soittoa joka päivä aamu- ja iltaseitsemältä, ja näin ne jatkavat kesän loppuun. Noina aikoina siis voi nähdä, kuinka kellotornin luukut aukeavat, ja kuulla, kuinka yhtä kolmesta kellosta kläpätään hitaassa tempossa yhdeksän kertaa. – Tosin lauantaina iltaseitsemältä ei kannata vaivautua paikalle, koska lauantaisin kellot soivat erilaista soittoa pyhän alkamisen merkiksi, ja se tapahtuu jo klo 18.

Muuten kellot soivat ainakin jumalanpalvelusten ja muitten tilaisuuksien alkaessa ja loppuessa ja hautajaisissa saattosoittona.

Ainutkertaista kellojen soittoa oli kysymys lokakuussa 2016, kun saattokelloja soitettiin kahden viikon ajan joka päivä klo 17 Syyrian Aleppon pommitusten uhreille. Soittoidea lähti Helsingin Kallion seurakunnasta, ja haaste otettiin vastaan ympäri maailmaa.

Eri seurakunnilla on myös omia vakiintuneeseen perinteeseen perustuvia kellonsoittotapoja. Halikon tapa on yksi sellainen ja voi olla yhtä vanha kuin ne kellotkin. *)

Rukoukkellojen maalliset juuret

Halikon kesäkläppäysten juuret löytyvät ns. angeluskelloista, joita soitetaan katolisissa maissa edelleen joka aamu, keskipäivä ja ilta. Ne ovat rukoukseen kutsuvia soittoa, mutta ilta- ja aamukelloilla kerrotaan olevan maalliset juuret: Keskiäikaisessa kaupunkiyhteisössä ne ovat iltaisin tiedot-

taneet porttien sulkemisesta ja velvoittaneet kaupunkilaisia sammuttamaan ulkosalla palavat tulet huolellisesti. Aamulla ne ovat kertoneet porttien avaamisesta ja uuden työpäivän alkamisesta.

Turussakin on 1600-luvulla soitettu ns. hoivakelloja illalla klo 20 merkiksi siitä, että lasten oli mentävä sisälle eikä enää saanut laittaa tulta uuneihin tai anniskella juomia krouveissa.

Iltakelloista katolinen kirkko päätti Caeenin synodissa vuonna 1061, että niitä tulee pitää päivittäisenä kehotuksena Herran rukouksen lausumiseen, ja erityisesti pyhäattona iltakellot ovat muistuttaneet pyhärauhankin alkamisesta. Suomessa angeluskelloista puhuttaessa tarkoitetaan yleensä yksinkertaisesti lauantai-illan ehtoikelloja.

Tavat valtaavat alaa ja muuttuvat

Kirkonkellot toi Suomeen kristinusko. Vanhoja kirkkojamme tutkinut **Markus Hiekkänen** mainitsee, että keskiajalla aamuin ja illoin soitettavilla kläppäyksillä kutsuttiin rukoilemaan Neitsyt Mariaa.

Katolisessa kirkossamme on edelleen päivittäisten rukousten joukossa Marian ja enkelin kohtaamiseen viittaava ns. Angelus-rukous, jossa Jumalalle osoitetun rukouksen lisäksi pyydetään Marialta ”*rukoile meidän syntisten puolestamme*”.

Luterilaisuudessa haluttiin aamuin ja illoin soitettaville rukoukkelloille antaa katolilaisuudesta erottuva sisältö. Tästä on

Halikon kellotornin luukut ovat avautumassa yhdeksää iltakläppäystä varten.

esimerkinä Ruotsissa 1600-luvulla pidetty kirkolliskokous, jossa päätettiin, että kelloilla kutsutaan ihmisiä rukoilemaan rauhan ja yhteiskunnallisten asioiden puolesta.

Aamu- ja iltakelloperinne jatkui paikotellen pitkäänkin, mutta soittoa ei ilmeisesti aina välttämättä pidetty kehotuksena rukoukseen, vaan ennemminkin merkinä työpäivän alkamisesta ja päättymisestä.

Kaunis vanha tapa

Halikon seurakunta-arkistossa on kopio tuntemattomaksi jääneen vanhan julkaisun sivusta n:o 180. Siinä on pieni juttu otsikolla ”Yhdeksän läppäystä”. Kirjoittaja **Antti Aura** kertoo Halikon kauniista tavasta, ”jonka jokainen vieraspaikkakuntalainen voi todeta, jos sattuu olemaan kesäkuukausina kirkonkylässä”.

Tekstissä kysytään, ”mitä kirkonkellon malminen kumahtelu meille puhuu” ja pohditaan: ”Ehkä se sanoo: Nyt on aika aloittaa päivän työt, nyt on aika lopettaa aherus. Ehkä se samalla muistuttaa muistakin asioista. Ehkä kertoo: esi-isillänne oli ennen muinoin tapana alkaa päivän työt rukoillen Jumalaa ja veisaten virsi, päiväntyönsä jälkeen he kiittivät Jumalaa avusta ja siunauksesta. Näin he kestivät vaikeatkin ajat.”

*) Samanlainen vanha tapa kuin Halikos-

sa näyttää olevan Vehmaalla, ks. vehmaan-seurakunta.fi/uutiset.

Lähteitä

* *Aamenesta öylättiin - kirkon sanasto > kirkonkellot*

* *Hannu Kiuru: Eläviä kutsun, kuolleita valitan, salamoinnin murrin, juhliä koristan. Blogikirjoitus 17.10.2016*

* *www.katolinen.net > angelus-rukous*

* *Markus Hiekkänen: Suomen kivikirkot keskiajalla*

* *Katja Lappalainen: Arkipäiväisistä katseilta suojatuiksi – Nilsiän emäseurakunnan alueen kirkonkellot. Gradututkimus, Jyväskylän yliopisto 2006.*

KLÄPPÄYS

on kellojen soitto tapa, jossa ääni syntyy, kun kieli lyö kellon vaippaan. Itse kello ei heilu. Salon seurakunnan kirkoista melkein kaikkien kellot soivat kläpäten – poikkeuksena Perniön ja Perttelin kellot, joita soitetaan heilutussoittotekniikalla.

Arkistosta löytyneessä vanhan lehden kopiosta on kuva Halikon kirkonkellon kläppämisestä. Nykyään kelloja soittaa automatiikka.

Tietokirjailija Aila Ruoho sanoo olevansa aktiivi, karismaattinen evankelisluterilainen, joka uskoo persoonallisen Jumalan ja persoonallisen pahan olemassaoloon.

Henkimaailman asioita

ULLA-MAIJA KYTÖLÄ

Teologi ja tietokirjailija Aila Ruoho on pitkään tutkinut hengellistä väkivaltaa ja tarttunut moniin arkoihin aiheisiin, kuten Jehovan todistajien karttamisoppiin ja lestadiolaisuuden ehkäisykieltoon. Kiinnostuksella on juurensa omassa lähipiirissä.

– Kaksi siskoani kääntyi aikuisiässä Jehovan todistajiksi, ja osa isän sukua on vanhoillislestadiolaisia. Lisämaustetta soppaan toivat 70-luvun hoitokokoukset, joiden vaikutukset näkyivät vuosikymmeniä ydinperheessämme, Aila Ruoho kertoo.

– Siskojen ja isän hengelliset käsitykset olivat niin kaukana toisistaan, että uskonnollisista aiheista ei juuri voinut puhua ilman että keskustelu olisi muuttunut väittelyksi.

Seurakuntanuoriin kuuluneen Ailan hengellisyys oli vääriä sekä isän että todistajasiskojen mielestä. Siitä huolimatta – tai sen vuoksi? – Aila lähti opiskelemaan teologiaa ja päätyi selvittämään yhtä ja toista asiaa tietokirjoiksi asti.

Oppi, jossa kaikki käy

Aila Ruohon uusin kirja selvittelee uushenkisyyttä, josta käytetään myös nimitystä new age.

– Uushenkisyys ei ole yhtenäinen oppi tai totuus. New age ammentaa vaikutteita esimerkiksi luonnonuskonnoista, buddhalaisuudesta, shamanismista ja kristinuskosta. Rukouksen kohde voi olla yhtä hyvin suoje-

lusenkeli, Äiti Amma, Horus, Kali, Maria kuin Jeesuskin. Periaatteessa kaikki käy.

Rukouksen ohella uushenkisyyttä voidaan harjoittaa vaikkapa kanavoimalla henkiolentoja eli välittämällä viestejä tämän- ja tuonpuoleisen välillä.

– Muun muassa yksisarviset, menninkäiset, tontut, kummitukset, tähtiolennot, lohikäärmeet, merenneidot, spiritismi, ennustaminen, horoskoopit, astrologia, feng shui, kristallit, mantrat, julistukset ja manaukset kuuluvat new agen piiriin.

Uushenkisyys on siis hyvin monitahoista eikä siinä edes pyritä yhtenäisyyteen.

– Jokainen guru opettaa omalla tavallaan. Lukija voi valita sen tulkinnan, joka ”resonoi” parhaiten, eli selityksen, joka tuntuu juuri siinä hetkessä omasta mielestä oikealta.

Aila Ruohon kiinnostus selvittää uushenkisyyttä lähti vaihtoehtohoidoista.

– Lähisukulainen osti magneettipatjan ja aloin tutkia uskomushoitoja ja niiden ohessa uushenkisyyttä. Aihepiiri oli kuitenkin liian laaja ja päätin keskittyä new agen ilmiöihin.

Yhteys tuonpuoleiseen houkuttaa?

Uushenkisyys vaikuttaa varsin laajalta ilmiöltä ja kiinnostuneita riittää, joten joihinkin tarpeisiin siitä varmaankin haetaan vastausta?

– Uushenkisyys kiinnostaa todennäköisesti siksi, että sen kautta voi yrittää ottaa yhteyttä mitä erilaisimpiin henkiolentoihin ja toivoa saavansa mieluisia vastauksia. Epävarma ihminen saattaa turvautua ennustajiin tai

astrologiaan ja läheisen tai lemmikin kuolemaa sureva henkilö meedioon. Joku haluaa tutustua omaan enkeliinsä tai selvittää reinkarnatioterapiassa, kuka oli ”edellisessä elämässään”, Aila Ruoho selittää.

– Kiinnostuksen voivat virittää huolet, pelot tai vaikkapa silkka uteliaisuus.

Suuren yleisön kiinnostuksesta kertoo, että uushenkistä kirjallisuutta on runsaasti, sekä käännöksinä että suomalaisten kirjoittamana. Myös kurssitarjonta on laajaa.

– New agen piiriin kuuluvia kirjoja on todellakin paljon ja uusia ilmestyy jatkuvasti. Myös erilaisia kursseja on kymmeniä ja kymmeniä monista aihepiireistä. Valitettavasti osa kursseista vaikuttaa selkeästi rahastukselta, sanoo Aila Ruoho, joka itsekin yllättyi materiaalin runsaudesta aihepiiriä selvitellessään.

– On hämmentävää, että ollaan valmiita maksamaan suuriakin summia, jotta saataisiin täsmäavuksi näkymättömiä henkiolentoja. Jos uskotaan, että enkeli voi auttaa vaikkapa kuvataideharrastuksessa, miksi enkelin tarjoama palvelu pitäisi ostaa jonkun yrityksen nettisivujen kautta?

Varo nurkanvaltaajaa!

Uushenkisyys ammentaa vaikutteita myös kristinuskosta. Ovatko nämä kaksi jonkinlaisessa kilpailuasetelmassa tai sellaiseen joutumassa esimerkiksi meillä Suomessa?

– Uushenkisyys pyrkii soluttamaan lonke-roitaan kristillisyyteen ja piilottamaan synnin ja armon. Monille saattaa olla vaikeaa erot-

taa, mikä kuuluu perinteiseen kristinuskoon ja mikä on new agen vaikutusta. Kyse ei ole niinkään selkeästä kilpailusta vaan jatkuvasta nurkanvaltauksista, Aila Ruoho arvioi.

Ehkä on muodikkaampaa uskoa kristalleihin kuin Kristukseen?

– Välillä tuntuu siltä, että mikä tahansa muu hengellisyys tai henkisyys käy, kaikki muu paitsi Jeesus!

Uushenkisyydellä ja kristinuskolla ei ole Aila Ruohon mukaan muuta samaa kuin osa sanastosta, kuten vaikkapa rukous, sielu, henki, enkeli tai arkkienkeli.

– Opillisesti ne ovat yhtä kaukana kuin itä on lännestä. Uushenkisyys vääristelee Raamatun tekstiä ja tulkitsee sitä omituisesti. Jos ei tunne Raamattua, voi joutua pahasti harhaan.

Kristityn onkin Aila Ruohon mielestä syytä olla varuillaan uushenkisyyden suhteen.

– Uushenkisyydellä ei ole mitään tekemistä kristillisyyden kanssa. Niinpä kristityllä ei tulisi olla mitään tekemistä uushenkisyyden kanssa.

– New age ei ole harmitonta viihdettä. Ei pidä antaa pahalle pikkusormeaa, se vie koko käden, se voi viedä koko ihmisen, Ruoho varoittaa.

– Henkilökohtainen mielipiteeni on, että uushenkisyyden taustalla vaikuttavat pimeyden henkivallat.

Armo päihittää karman

Uskovan ihmisen näkökannalta Raamattu ja new age -kirjallisuus painivat eri sarjassa:

Uushenkisyteen liittyvät niin arkkiengelit kuin yksisarviset ja kaikki siltä väliltä. Aila Ruohon tuoreessa kirjassa uushenkisyiden moninaisia ilmenemismuotoja selvitetään osin ymmärtäen mutta myös ristiriitoja ja kritiikin aihetta esille nostaten.

– Raamattu on minulle Jumalan sanaa, Aila Ruoho sanoo.

– En ole havainnut siinä häiritseviä ristiriitoja tai epäloogisuuksia toisin kuin uushenkisyiden teksteissä.

Myös Raamatusta on kuitenkin paljon selvaista, mikä ylittää arkiymmärryksen. Miksi uskomme ylösnousemukseen mutta emme jälleensyntymiseen?

– Jälleensyntyminen kuuluu hindulaisuuteen ja buddhalaisuuteen. Luterilaisen opin ja Raamatun kanssa sillä ei ole mitään tekemistä, Aila Ruoho painottaa.

– Jokainen tietysti viime kädessä päättää itse, mihin uskoo vai uskooko mihinkään.

Ihmisen omien tekojen vaikutus näyttäisi uushenkisyiden mukaan olevan kirjaimellisesti karmaiseva. Onko kristinuskon armo jotenkin liian helppo hyväksyä? Pitääkö saada ponnistella itse, jopa usean elämän verran?

– Saattaa olla hyvinkin haastavaa myöntää olevansa syntinen. Armo on tarjolla niille, jotka näkevät omat pahat tekonsa ja nöyrytyvät pyytämään anteeksi ja tekemään parannuksen. Se ei ole aina helppoa, päinvastoin.

Työ jatkuu uusin aihein

Uushenkistä kirjallisuutta on paljon, mutta uushenkisydestä aatesuuntana ei juuri ole kirjoitettu. Sitä puutetta täyttää Aila Ruohon tuore kirja Henkisyiden harhapoluilla. Nimestä voi jo aavistella kirjoittajan kannan tarkastelemaansa aineistoon.

– Kirjassa kritisoidaan uushenkisyttä, joten siinä mielessä nimi vastanee sisältöä.

Kirjailijalla on mielessä monen monta kohderyhmää, joiden hän toivoisi kirjaansa tarttuvan:

– Uushenkisydestä, enkeleistä ja yksisarvisista kiinnostuneiden. Niiden, joiden lähipiirissä harjoitetaan uushenkisyttä. Ihmisten, jotka eivät ole huomanneet ristiriitaa uushenkisten oppien ja Raamatun välillä. Henkilöiden, jotka haluavat tietää, mitä uushenkisyys ja sen harjoittaminen on, mutta eivät halua lukea uushenkistä kirjallisuutta. Kristittyjen, joita huolestuttaa uushenkisyiden soluttautuminen seurakuntiin, Aila Ruoho listaa.

Uushenkisyiden penkominen ja ristiriitaisuuksien esille nostaminen ei varmaan ole kaikille mieleen. Tähänastinen palaute on kuitenkin ollut pääosin myönteistä, mutta paljon sitä ei ole ehtinyt kertyä, sillä kirja ilmestyi maaliskuun lopulla ja kirjastot olivat silloin jo kiinni koronan takia. Tämän lehden ilmestyessä kirjastojen avautumisesta on sentään toivoa.

Viiden tietokirjan tekijällä on jo kaksi uutta hanketta vireillä, mutta niissä ei olla hengen väkivallan aiheissa:

– Teen kirjaa näkövammaisuudesta yhteistyössä syntymäsokean kirjailijan Jonna Heynen kanssa. Käsittelemme näkövammaisen arkea heidän itsensä ja läheisten näkökulmasta. Toinen tuleva kirjani käsittelee hamstrausta, keräilyä ja pakkokeräilyä tunteiden kautta.

Kumpaankin kirjaan etsitään haastateltavia. Lisätietoja projekteista löytyy Aila Ruohon verkkosivulta arotron.fi > Tulevat projektit.

Kesäkonserttiin kotikatsomosta

SUNNUNTAI-ILTOJEN KESÄKONSERTTISARJAA EI VOIDA NYT JÄRJESTÄÄ ENTISEEN MALLIIN, MUTTA KORVAAVAT KONSTIT ON TÄSSÄKIN OTETTU KÄYTTÖÖN. PÄÄOSIN PAIKALLISIN VOIMIN TALLENNETAAN KUUSI KONSERTTIA, JOTKA TULEVAT NÄHTÄVILLE SEURAKUNNAN YOUTUBE-KANAVALLE 14.6. LÄHTIEN JOKA TOINEN SUNNUNTAI KLO 20.

RISTO SAVOLAINEN

14.6. YLLÄTYKSIÄ YLISKYLÄSSÄ

Konserttisarjan aloittavat Yliskylän kirkossa salolaislähtöinen viulisti **Veera Kuisma** ja ruotsinsuomalainen saksofonisti **Elias Frigård**. Heidän musiikkinsa koostuu omista sävellyksistä ja sovituksista saksofonille ja viululle. Viime kesänä duo tuli toiseksi Kaustisen kansanmusiikkijuhlien **Konsta Jylhä** -kilpailussa. Erityistä kiitosta he saivat intensiivisestä yhteissoitosta ja mykistävästä tunnelmasta.

28.6. KESÄLAULUJA SUOMUSJÄRVELLÄ

Suomusjärven Taipaleenkylälle asettunut jazzlaulaja **Sanni Orasmaa** esittää uudessa kotikirkossaan itse säveltämiään kesäisiä lauluja **Eino Leinon** runoihin. Konsertin videotallenteella nähdään Sannin ottamia luontokuvia.

12.7. OOPPERAA USKELASSA

Laulutaiteilijat **Saara Rauvala** ja **Jussi Vänttinen** esittävät yhdessä pianisti **Henni Isojunnon** kanssa rakastettuja lied- ja oopperasävelmiä mm. Merikannolta, Puccinilta ja Rossinilta. Lisäksi konsertissa kuullaan suomalaisen oopperan helmiä, kuten Jussin ja Liisan duetto **Leevi Madetojan** oopperasta Pohjalaisia. Konsertin päättää sarja ihastuttavia harvoin esitetyjä **Felix Mendelssonin** duettoja.

26.7. HÄÄMUSIIKKIA HALIKOSSA

Salon kanttorit **Lauriina Hurtig**, **Maria Sirén**, **Kaisa Suutela-Kuisma** ja **Samuli Takkula** tarjoilevat hembepää ja herttaista, iloista ja juhlallista musiikkia – kaikkea sellaista, mikä sopii vaikka häihin. Tällaista musiikkia on mukava kuunnella, jos on häät tulossa ja miettii, mitä musiikkia vihkimiseen kirkossa haluaisi. Ja yhtä mukavaa kuultavaa se on niillekin, joilla ei ole häitä tulossa eikä edes muisteltavana.

9.8. LINTUJEN LIVERRYSTÄ USKELASSA

Monet säveltäjät ovat ammentaneet ideoita luonnosta. Tässä konsertissa kuullaan

Veera Kuisma ja Elias Frigård lupaavat kuulijoille sulavaa soittoa ja lennokkaita melodioita.

musiikkia, jossa inspiraation lähteenä ovat olleet erityisesti linnut. Sitä esittävät kanttorit **Maria Sirén**, **Kaisa Suutela-Kuisma** ja **Samuli Takkula**.

Oliver Messiaen on erityisen tunnettu urkuteoksistaan, joissa linnut livertävät. Linnut ovat pääosassa myös monissa tuuissa lauluissa, kuten *Oi katsohan lintua oksalla puun*.

Videokonsertissa lintuja voidaan esitellä myös kuvallisesti. Salon seurakunnalla on monta luontokuvausta harrastavaa työntekijää, joiden otokset pääsevät osaksi konsertin visuaalista antia.

23.8. SELLOJUHLAA PERTTELISSÄ

Anna-Maaria ja **Olli Varonen** ovat esiintyneet selloduona jo 20 vuoden ajan. Konsertti Varosten kotikirkossa Perttelissä on yksi juhluvuoden tilaisuuksista. Ohjelmassa kuullaan musiikkimuistoja selloduon 20 vuoden mittaiselta taipaleelta sekä maistiaisista tulevasta uudesta ohjelmistosta.

Lisätietoja konserteista seurakunnan verkkosivuilla www.salonseurakunta.fi.

JUHANNUS TULOSSA MUTTA JOULU MIELESSÄ

Vox Saloensis ja kamariorkesteri Salo Chamber esittävät **J. S. Bachin Jouluatorion** kokonaisuudessaan ensi jouluna. Kolme ensimmäistä kantaattia kuullaan ensimmäisenä adventtina 29.11. ja loput kolme eli loppiaiskantaatit 10.1.

Kuoroon kootaan laulajia, jotka osaavat harjoitella stemmat täysin itsenäisesti. Yhteisiä harjoituksia on vain muutama, ja niissä keskitytään musiikin tekemiseen eikä stemmojen opettelemiseen. Teoksen johtaa Heikki Seppänen.

Haluaisitko mukaan kuoroon?

Laita viestiä sähköpostiin kaisa.suutela-kuisma@evl.fi tai soita Kaisalle p. 044 774 5291, niin saatat olla mukana laulamassa jouluatoriota!

Nuotteja olisi jo tarjolla kesäpuuhaksi...

Etäopiskelija Kiika

ULLA-MAIJA KYTÖLÄ

Saara Urmas on tuhansien muiden tavoin ollut maaliskuusta saakka etälukiolainen. Hänelle se on merkinnyt myös pitkien koulumatkojen jäämistä pois, sillä Saara käy lukiota Turussa.

– Halusin Turkuun, koska siellä on tarjolla luonnontiedelinja.

Luonnontieteet ovat kiinnostaneet Saaraa jo pitkään. Hän kävi yläkoulunkin luonnontieteisiin ja matematiikkaan painottuneella luma-luokalla, joten lukion luonnontiedelinja oli helppo valinta.

Ennen etäopiskeluvaihetta Saara kulki kouluun linja-autolla ja junalla.

– Olen kokenut sen vielä ihan toimivaksi, vaikka matka vie paljon aikaa ja päivät venyvät pitkiksi. Pisimpinä päivinä lähdän kotoa jo ennen kuutta ja olen takaisin illalla kuuden jälkeen. Onneksi tuollaisia päiviä on vain harvoin.

Ensin haastavaa, sitten helpompaa

Etäopiskelun Saara kertoo sujuneen hyvin. Aluksi tosin kesti totutella, kun videotunteja ei vielä ollut kovin usein ja esimerkiksi matematiikan ja fysiikan opiskelu itsenäisesti oli haastavaa. Nyt videotunteja on

Kiikalan nuorilla on mahdollisuus hakea Silvénin rahastosta opintoavustusta peruskoulun jälkeiseen opiskeluun. Myös Saara Urmas tarttui tilaisuuteen viime kesänä. – Käytin avustuksen koulutarvikkeisiin, jotka ovat osoittautuneet osin hyvinkin kalliiksi, Saara kertoo.

useampia päivän aikana, jolloin päivässä säilyy rytmi ja oppiminen on helpompaa, kun ei tarvitse opiskella kaikkea itsenäisesti. Etäopiskelu on myös monipuolistanut eri oppimistyylien ja -alustojen käyttöä perinteisen muistiinpanojen kirjoittamisen lisäksi.

– Hyvä puoli tässä on se, ettei tarvitse matkustaa kodin ja koulun välillä useita tunteja päivässä. Jää aikaa muullekin kuin koulujutuille.

– Ei myöskään tarvitse rampata edestakaisin koulumme viiden kerroksen välillä ja samanaikaisesti miettiä, missä seuraava tunti pidetään.

Saaran päivärytmi noudattelee koulun lukujärjestystä. Oppitunteja on yleensä kolme tai neljä.

– Edellisenä iltana kirjaan muistiin seuraavaa päivää varten, mitä oppiaineita minulla on, ovatko tunnit video- vai etätunteja ja millä alustalla ne pidetään, jotta olen oikeassa paikassa oikeaan aikaan.

Lukiolaisten paluu lähiopetukseen oli haastattelun aikaan vielä lopullista ratkaisua vailla.

– Ajatukseni siitä ovat ristiriitaisia, Saara miettii.

– Totta kai haluaisin päästä näkemään kavereita ja opettajia vielä ennen kesälomaa, mutta toisaalta haluaisin pysyä vielä etäopiskelussa, kun se nyt on saatu toimimaan ja siihen on totuttu. Kahden viikon vuoksi on minusta turhaa lähteä purkamaan tätä kaikkea.

Someseuraa ja äänikirjoja

Kavereiden kanssa Saara on yhteydessä

Silvénin rahasto on muisto Johannislundin ajoilta

ULLA-MAIJA KYTÖLÄ

Bjarne Silvé (1894–1964), jonka nimeä kantavasta rahastosta Kiikalassa jaetaan nuorille opintoavustusta, oli paikkakunnalla toimineen Johannislundin lasitehtaan viimeinen johtaja. Hänen isänsä **Herman Silvé** oli hankkinut tehtaan omistukseensa vuonna 1901. Hermanin kuoleman (1913) jälkeen tehdasta johti hänen leskensä **Anna** ja myöhemmin myös poika Bjarne.

Tehdas oli perustettu jo vuonna 1813, ja sen sanotaan olleen Nuutajärven ohella Suomen lasitehtaista pitkäikäisin. Vuonna 1959 isot lasitehtailijat A. Ahlström Oy ja Riihimäen Lasi Oy ostivat vanhanaikaiseksi käyneen tehtaan. Vilkaan yhteisön ympärilleen kasvattaneen Johannislundin toiminta loppui vuonna 1960.

Bjarne Silvé oli Kiikalassa aktiivinen toimija, joka oli muun muassa perusta-

massa monia yhdistyksiä. Hänen perustamiaan ovat myös kaksi rahastoa: Anna ja Herman Silvénin lahjoitusrahasto ja Bjarne Silvénin lahjoitusrahasto. Molemmista on jaettu apurahoja muun muassa kiikalaisille opiskelijoille.

Mitä tekemistä seurakunnalla sitten on Bjarne Silvénin lahjoitusrahaston kanssa? Rahaston hoitokuntaan oli lahjakirjassaan aikoinaan määrätty puheenjohtajaksi Kiikalan kirkkoherra. Sellaista ei paikkakunnalla enää ole, joten seurakuntaa edustaa Kiikalan aluekappalainen **Elina Joutsiniemi**.

Johannislundin vaiheista, asukkaista ja vähän Bjarne Silvénistäkin kerrotaan mielenkiintoisia tarinoita **Matti Sjöbergin** kirjoissa *Pruuki* (2009) ja *Lasinpuhaltaja Petter Nilsson ja hänen jälkeläisiään* (2019). Kannattaa tutustua, kunhan kirjastoihin taas pääsee!

HANNU VUORISTO

Viimeiset vuosikymmenet Johannislundissa valmistettiin pelkästään olut- ja virvoitusjuomapulloja, aiemmin myös mm. juomalaseja. Sinivihreä väri tulee Kiikalan hiekasta, muut värit muualta tuodusta hiekasta.

sosiaalisen median kautta. Whatsapp ja Snapchat ovat tiuhaan käytössä.

– Olemme myös jutelleet videopuheluilla, jotka ovat piristäneet päiviä huimasti, kun on päässyt näkemään ja kuulemaan muitakin kuin perheenjäseniä.

Jalkapalloharjoitukset korona laittoi tauolle, mutta lukuharrastusta Saara on pystynyt jatkamaan.

– Lainasin ennen kirjastojen sulkeutumista muutaman kirjan odottamaan, ja kirjahylly on pullollaan lukemattomia teoksia. Nyt on myös tullut käytettyä enemmän e- ja äänikirjapalveluita.

Kakkosvuotta odotellen

Ensimmäisen lukivuoden erikoisen kevään jälkeen toiveet ovat jo uudessa lukuvuodessa, jolta Saara odottaa paljon unohtumattomia muistoja.

– Heti lukuvuoden alussa järjestetään viikon mittainen biologian vaelluskurssi Lemmenjoen kansallispuistossa. Siellä tutustutaan esimerkiksi maastossa liikkumiseen, maaston tutkimukseen ja paikallisiin elinkeinoin.

– Odotan sitä innoissani, sillä vanhemmilta luonnontiedelinjalaisilta olen kuulut paljon positiivista kurssista ja uskon sen olevan mainio kokemus.

Ensi lukuvuoteen kuuluvat myös vanhojen tanssit, joista Saara on sekä innoissaan että kauhuissaan. Oma tanssitaiteo epäilyttää, ja valmistelutkin ovat aloittamatta.

– Muilla tuntuu olevan jo mekot ja tanssiparit valmiina!

Eiköhän tuon vielä ehdi, onhan siihen sentään melkein vuosi.

Opintoavustuksia Kiikalan nuorille

Kiikalalaiset nuoret voivat hakea opintoavustusta peruskoulun jälkeiseen opiskeluun **Bjarne Silvénin** lahjoitusrahastosta. Allekirjoitetut hakemukset pitää toimittaa 29.7.2020 mennessä osoitteeseen

Kiikalan seurakuntatalo,
Kirkkotie 4, 25390 Kiikala.

Vapaamuotoisesta hakemuksesta pitää käydä ilmi, mitä hakija opiskelee. Omien yhteystietojen lisäksi mukaan on hyvä liittää myös tilinumero, johon mahdollisesti myönnettävä avustus maksetaan.

Tarkempi, ajantasainen tieto seurakunnan verkkosivuilla, some-kanavilla ja viikkoilmoituksissa!

Tapahtumakalenteri

JUMALANPALVELUKSET

- ▶ Joka sunnuntai klo 10 katsottavissa videotallenteena netissä.
- ▶ Joka sunnuntai klo 10 kuunneltavissa Järviradiosta taajuudella 102,9 MHz.
- ▶ Myös juhannuspäivän jumalanpalvelus la 20.6. nähtävissä verkossa ja kuunneltavissa radiossa.
- ▶ Kesäkuussa jokaisella seurakunta-alueella yksi seurakuntalaisille avoin jumalanpalvelus henkilö- tai ryhmärajotuksia, turvavälejä ja muita viranomaisten ohjeistuksia noudattaen.
- ▶ Heinä- ja elokuussa jumalanpalveluksia kirkkoissa jo enemmän, mikäli rajoitukset eivät uudelleen kiristy.
- ▶ Perinteisiä ulkona pidettäviä kesäkirkkoja myös luvassa mm. Kiikalan museomäellä, Laidikkeen vanhalla hautausmaalla, Perttelin Juvankoskella ja Särkisalon Slätholmassa.

PERHEPIKNIKIT

Piknikpäivät leirikeskuksissa

Pihapelejä ja muuta ulkopuuhaa oman perheen kesken. Mahdollisuus grillata omia eväitä & uida.

- ▶ Kesä-Angelassa, Angelantie 77, ke 3.6. * 10.6. * 17.6. klo 10–17.
- ▶ Lammenjärvellä, Hyyppäräntie 330, ti 21.7. * 28.7. * 4.8. klo 10–18.

Pyhäpäivät

Pihapelejä, yhdessäoloa ja pop-up-pyhäkoulu. Ota halutessasi omat eväät mukaan.

- ▶ Su 14.6. klo 15 Salon kirkon pihalla.
- ▶ Su 19.7. klo 15 Halikon seurakuntatalon sisäpihalla.

PIKNIKILLAT KESÄ-ANGELASSA

3.6. lähtien keskiviikkoisin klo 17. Tervetuloa viettämään piknikiltaa Angelaan omin eväin. Grilli on käytössä, uimaankin voi mennä. Saunat, suihkut ja pukuhuoneet toistaiseksi suljettuina koronaepidemian vuoksi.

KESÄILTA NAARILAN RANNASSA

Ke 10.6. klo 17–20 os. Naarilantie 369. Grilli käytettävissä ja järveenkin voi pulahdtaa. Nokipannukahvia ja munkkeja myynnissä lähetystyön hyväksi. Mukana **Henna Seppälä** ja **Matti Lähdekorpi**.

NAISTEN ILTAPÄIVÄT

Ke 3.6. ja 17.6. klo 15–19 Reilan leirikeskuksen rantaunalla, Kuivastontie 351. * Ke 17.6. tarjolla virolaista seljankakeittoa; vapaaehtoinen maksu Sauen kirkkohankkeen tukemiseen. * Kyyti- ym. tiedustelut Pirkko Koivuselta 044 735 8622.

LÄHETYSPIHA

Ma 8.6. * 22.6. * 6.7. klo 13 Salon kirkon pihamaalla, Kirkkokatu 7 (sateella kirkossa). Kahvia tarjolla. Kuulumisia ja hartaus klo 14. * Ensimmäisellä kerralla mukana nimikkolähetti **Arja Koskinen**.

Kesäjumppa gospelmusiikin tahtiin Särkisalon kirkkopuistossa keskiviikkoisin.

Kesä-Angelan leirikeskuksen rannassa on väljästi tilaa perhepiiknikkeille ja keskiviikon illanviettoille.

SUVI LAAKSONEN

Juvankosken kesäkodilla saa vieraila ja kauniista ympäristöstä nauttia myös silloin, kun siellä ei ole mitään tapahtumia, lupaa Perttelin aluekappalainen Suvi Laaksonen.

JUHANNUSOHJELMAA?

Juhannusaattona 19.6. ohjelmaa ainakin Juvankosken kesäkodilla ja Lammenjärven leirikeskuksessa. Tarkemmat tiedot kesäkuussa.

PAPPILANNIEMI-ILTA

Ke 24.6. klo 18 yhteislauluja ja yhdessäoloa turvaetäisyydet muistaen Kiskon Pappilanniemessä.

YHDESSÄ TORILLE

La 1.8. klo 11 kristittyjen yhteinen tilaisuus Salon torilla. Mukana Shalom-musiikkiryhmä, vierailevana puhujana **Seppo Niemeläinen**. Järjestäjinä Salon seurakunta, Va-

paakirkko, Helluntaiseurakunta ja Raamattu puhuu -seurakunta.

LÄHETYKSEN KESÄKAHVIO

Ma 10.8. klo 13–15 Salo-Uskelan seurakuntatalossa, Kirkkokatu 6. Mukana Japanissa lähetystyössä toiminut **Arto Hukari** Kansanlähetyskesästä.

HILJAIKUUDEN POLKU

La 15.8. Teijon kansallispuistossa. Kuljetaan hiljaa Matildajärven ympäri 5,7 km. Matkan varrella paistetaan makkaraa kodalla; omat eväät ja kahvit mukaan. Ohjaajina **Liisi Kärkkäinen** ja **Henna Seppälä**. Jos sinulla on kyydin tarve tai voit tarjota kyytiä muillekin, ota yhteyttä **Henna Seppälään** p. 044 774 5214 (1.6. lähtien).

KESÄLIKUNTAA

Gospel-jumppaa Särkisalossa

Kesäjumppa gospelmusiikin tahtiin Särkisalon kirkkopuistossa keskiviikkoisin klo 18–19 aina kun sää sallii. Järjestelyt viranomaisten ohjeistuksia noudattaen. Mukaan jumppamatto ja juomapullo. Ohjaajana **Kaisa Vainio**. Osallistumismaksu 5 €/kerta; voi maksaa myös sopivaksi katsomansa summan. Tuotto **Arja Koskinen** työn tukemiseen Suomen Lähetysseuran kautta.

Gospel-lattareita Salon kirkolla

Gospel-lattaritunti kesäkuussa tiistaisin klo 18 (ei sateella!) Salon kirkon takapihalla, Kirkkokatu 7. Mukaan juomapullo ja jumppamatto. Osallistumismaksu työssäkäyvät 5 €, työttömät ja opiskelijat 3 €. Tuotto avustuksiin koronakriisissä Salon seurakunnan diakoniatyön kautta.

Dikoni on löytänyt uusia tukijoita

TARJA LAURILA

Uaikkeassa perhetilanteessa olevat lapset ja nuoret saavat edelleen apua ja suojaa rajan takana Viipurissa Dikonin turvakodissa, joka on yksi Salon seurakunnan lähetyksen nimikkokohteista. Etäkoulu on tuonut haasteita koululaisten opiskeluun, mutta he saavat tutulta henkilökunnalta apua tehtäviinsä, viestittää Suomen Lähetysseuran työntekijä **Christina Heikkilä**.

Venäjän tilanne muuttuu päivittäin ja sairastuneiden määrä lisääntyy. Epävarmuus ja pelko ovat läsnä. Taloudellinen kriisi on iskenyt kovaa ihmisten elämään. Rikollisuus ja itsemurhat ovat lisääntyneet.

Koronapandemian aiheuttama rajojen sulkeminen ja taluskriisi on Dikonin kohdalla johtanut siihen, että ulkomailta saatu tuki on tuntuvasti vähentynyt. Esimerkiksi työntekijät ovat välillä jääneet ilman palkkaa. Samalla Dikonin oma varainhankinta Venäjän sisällä on ihmeellisellä taval-

la päässyt kehittymään.

– Paikalliset yritykset rupesivat tuomaan elintarvikkeita ja muuta apua. Uskomme, että tästä syntyy jotain hyvää tulevaisuutta ajatellen. Myös Lähetysseuran tuki jatkuu, jotta yhä useammat haavoittuvassa asemassa olevat lapset saisivat turvaa ja rakkautta elämäänsä.

Lisää näkyvyyttä Dikoni on saanut yllättäen, kun sen johtajana toimiva ensiapulääkäri Viktoria Shutova teki Instagram-tililleen videon, jossa hän yksinkertaisesti vain kehottaa ihmisiä pysymään kotona ja välttämään viruksen leviämistä. Video levisi nopeasti. Muutamassa päivässä sen oli katsanut kahdeksan miljoonaa ihmistä ympäri Venäjää ja Viktoriata on haastateltu useilla TV-kanavilla. Tämä on tehnyt myös Dikonin työtä tutuksi.

Jo viime syksynä Dikonissa on sosiaalisen median kautta luotu käytäntö, jossa ihmiset voivat lahjoittaa syntymäpäiväänsä viettävälle kodin asukkaalle juuri sen lahjan, jota lapsi on toivonut. Näin halutaan kertoa

Lasten turvakodissa iloitaan siitä, että paikalliset yritykset ovat koronakriisin aikana ruvenneet tuomaan sinne elintarvikkeita ja muuta apua.

lapselle, että olet ainutlaatuinen, arvokas ja tärkeä. Sinulla on oikeus omiin unelmiin.

– Antajien ilo on suuri, ja samalla ihmiset tutustuvat Dikonin työhön, mikä taas auttaa muuttamaan asenteita syrjäytyneitä lapsia kohtaan. Ennakkoluuloja sairaita, vammaisia ja sosiaalihuollon asiakasperheiden lapsia kohtaan on paljon yhteiskunnassa.

Dikoni tekee jatkuvasti vaikuttamistyötä ennakkoluulojen vähentämiseksi, Christina Heikkilä kertoo. Yhteistyö viranomaisten ja koulujen kanssa on tuonut hyviä tuloksia. Myös kaupungin sosiaaliviraston työtapaperheiden parissa on muuttunut.

Dikonin työtä voi tukea Suomen Lähetysseuran verkkosivulla Lasten Pankin tai Kumimityön kautta.

Stipendiaattina Hongkongissa

TARJA LAURILA

Salon seurakunnan ja Särkisalon kulttuuripappilan nykyinen stipendiaatti on Thaimaan vuoriston alkuperäiskansoja edustava **Teerisara Wui Mae**. Hän opiskelee Hongkongin luterilaisessa seminaarissa tavoitteena teologian maisterin tutkinto. Kaikkea oppimansa Teerisara toivoo voivansa tulevaisuudessa hyödyntää kouluttajana Thaimaan luterilaisessa seminaarissa ja työssään kirkon diakoniaosastolla.

Akateeminen opiskelu englannin kielellä on ollut haastavaa, ja Covid-19-pandemian vuoksi kevät on sujunut etä- ja itseopiskelun merkeissä. Se ei kuitenkaan vähennä sinnikkään Teerisaran kiitollisuutta.

”Synnyin vuonna 1992 köyhään perheeseen Myanmarissa, josta jouduimme pakenemaan Thaimaahan. Perhe ei voinut tukea opiskelua taloudellisesti. Jouduin tekemään työtä jo ollessani alakoulussa. On Jumalan suurta armoa, että olen nyt tässä. Te teette unelmistani totta. Kiitos rukouksistanne ja tuestanne. Rukoilen teidän puolestanne ja toivon terveyttä ja kaikkea hyvää elämääne.”

Myanmarissa syntynyt ja perheineen Thaimaahan paennut Teerisara Wui Mae opiskelee nyt teologiaa Hongkongissa. Salon seurakunta ja Särkisalon kulttuuripappila tukevat hänen opintojaan.

Jalkaisin Agricolan jäljillä

TARJA LAURILA & PIPLIASEURA

Agricola-kävely on pyhiinvaellus **Mikael Agricolan** synnyinpitäjästä Pernajasta Turun tuomiokirkolle, jossa hän toimi piispana. Kävely sopii monenlaiselle liikkujalle, kiireetön rytmi varmistaa, että hitaammatkin pysyvät mukana.

Reitin alkutaipaleet on koronarajoitusten takia järjestetty suljettuna tapahtumana. Toukokuun lopulta eteenpäin Agricolan-kävelyn ilmoittautuminen on auki Pipliaseuran sivulla (agricola.fi), ja kesällä lienee mahdollista osallistua yhteiseen vaellukseen. Salon seudulla vaellaan su 7.6. Tenhola–Perniö (27 km), la 29.8. Perniö–Halikko (29 km) ja su 30.8. Halikko–Paimio (25 km).

Pipliaseura tarjoaa vaeltajille mietiskelymateriaalin, joka tukee pyhiinvaelluksen hengellistä matkaa. Pyhiinvaeltajan seitse-

mäksi arvoksi ovat tiivistyneet vapaus, yksinkertaisuus, hiljaisuus, huolettomuus, kiireettömyys, hengellisyys ja jakaminen.

Agricolan reitin kulkeminen muistuttaa myös lukutaidon merkityksestä. Missä olimme ilman Agricolaa (1510–1557), joka kirkon uudistajana perusti suomen kirjakielen ja laati ensimmäisen aapiskirjan.

Meille Suomessa lukutaito on itsensänselvyyttä, mutta maailmassa on vielä 750 miljoonaa lukutaidotonta. Pipliaseuran Lukutaitoa naisille Afrikassa -ohjelmassa 20 000 naista Afrikassa oppii lukemaan.

Omatoiminen pyhiinvaeltaminen on muulloinkin kuin poikkeusaikana sopiva tapa hoitaa niin henkeään kuin ruumistaan. Yksin tai pienessä ryhmässä voi patikoida vaikka kotikirkolta toiselle, ja pitää lähtiesä pienen hartaushetken. Apuna ovat käytettävissä Pipliaseuran pyhiinvaelluskortit, joita voi kysellä myös Salon lähetystoimistosta.

Agricola-kävely lukutaidon puolesta

Matkallasi on päämäärä. Tänään se on pyhiinvaelluksen loppupiste, elämässä se on ikuinen ilo taivaassa. Pidä siis reppusi kevyenä ja ota mukaasi matkaan vain tämän päivän murheet – jos niitäkään.

Raamatullisia kukkia

AILA KEMPPAINEN

Raamatussa ja kristillisyydessä kukkien, kasvien ja puiden nimiä vilisee siellä täällä. Kerran sain päähani ryhtyä keräämään kukkia, joilla on raamatullinen nimi, ja löytäihän niitä.

Apostolinmiekka

Olen kasvattanut helposti hoidettavaa apostolinmiekkaa (*Neomarica northiana*). Se on ollut suosittu huonekasvi. Kasvin nimi tulee uskomuksesta, että se kukkii vasta kun sillä on 12 lehteä. Alun perin apostolinmiekka on kotoisin Brasiliasta. Tämä kukka tykkää valosta.

Aaroninparta

Aaroninparta (*Saxifraga stolonifera*) on ollut suosituimpia amppelikasveja. Se kasvatetaan pitkiä rönsyitä, jotka ovat kuin parta. Huonekasvina se on helppohoitoinen ja kestää epäsäännöllisyyttä. Aaron oli Mooseksen veli, ja Aaronin siunaus on toiselta nimeltään Herran siunaus.

Enkelinsiipi

Enkelinsiipi, viralliselta nimeltään koralibegonia, tunnetaan vinoista ja alta pu-

nertavista lehdistään, joiden pinnalla on ikään kuin hopeapilkkuja. Enkelinsiipi ei sellaisenaan ole luonnonvarainen, vaan usean eri begonialajin risteytymä. Lap-suudesta muistan, miten enkelinsiipi kasvoi rehevästi kamarin ikkunalla ilta-aurin-gon sitä hellissä. Suihkuttelin sitä vedellä. Kukkia piti varoa, jottei niihin tulisi laikkuja.

Kärsimyskukka

Kärsimyskukat (*Passiflora*) eli passiot eli granadillat ovat pääasiassa köynnöskasvisuku, johon kuuluu noin viisisataa lajia. Yksi tunnetuimmista on kärsimyspassio (*Passiflora caerulea*). Tarinan mukaan 1500-luvulla lähetyssaarnaajat löysivät kukan ja näkivät siinä Kristuksen kärsimyshistorian: köynnöksen kärhet symboloivat ruoskia, lehdet kiusaajien käsiä, kukan verhiö ja terälehdet kymmentä apostolia, lisäteriö orjantappurakruunua ja heteet vasaroi-ta, joilla Kristus nautittiin ristille. Kärsimyskukan lehdet ovat kuin harottavat kädet.

Maariankämmekä

Maariankämmekä (*Dactylorhiza maculata*) on laajalle Eurooppaan ja Siperiaan levinnyt kämmekälaji. Kasvin suomenkielinen nimi viittaa paitsi Neitsyt Mariaan, myös kasvin juurimukulaan. Se muistuttaa rukoukseen liitettyjä käsiä. Lakkasuolla kulkiessani tämä kukka ihastuttaa kauneudellaan.

Mooseksenpalavapensas

Mooseksenpalavapensas (*Dictamnus albus*) erittää eteerisiä öljyjä, jotka syttyvät helposti palamaan. Tuoksu muistuttaa sitruunaa. Suomessa kasvi kukkii kesä-heinäkuussa. Se on suosittu koristekasvi, mutta saattaa ihokosketuksessa aiheuttaa allergisia reaktioita. Kasvi liittyy Raamatun kertomukseen Mooseksen ja Jumalan kohtaamisesta palavan pensaan lähellä.

Piispanhattu

Piispanhatut (*Astrophytum*) ovat kaktuskasvisuku. Ne ovat suosittuja huonekasveja, jotka myös kukkivat. Luonnossa niitä esiintyy eteläisessä Teksasissa ja Meksikossa. Nimensä kaktussuku on saanut tietysti yhdennäköisyydestä katolisten piispojen hatun kanssa. Kaktusten kanssa joutuu olemaan varovainen niiden piikkien vuoksi.

Paavalinkukka

Saintpaulia eli paavalinkukka (*Saintpaulia ionantha*) on lähtöisin Itä-Afrikasta, missä se kasvaa sademetsien aluskasvina. Kukka on erittäin suosittu koristekasvi, ja siitä on runsaasti lajikkeita. Paavalinkukan juuriston häiritseminen, esimerkiksi kuumalla vedellä aluslautasella kastelu, aiheuttaa kasville shokkireaktion, joka laukaisee kukinnan. Ihmeellinen kukka apostoli Paavalilla. En lakkaa ihmettelemästä, miten helppoa paavalinkukkaa on lisätä lehtipistokkaista: lehti pistetään viistosti kostean multaan ja sitten vain odotellaan kasvua.

Liljat

Kristinuskossa liljalla on erityisasema kukkien joukossa. Lilja on paratiisin kukka. Kukkapenkissäni on ollut keisarinliljoja, ruskoliljoja ja muita monivärisiä liljoja. Raamatun tekstien perusteella kasvi nostattaa hyviä, kauniita ja valoisa ajatuksia. Taiteessa lilja liitetään usein Neitsyt Mariaan, mutta moniin muihinkin pyhiin.

Laulujen laulussa rakasta ihmistä hehkutetaan runollisen suloisesti: "Olen Saaronin ketojen kukka, laaksojen lilja. Kun lilja ohdakkeiden keskellä on minun armaani neitojen keskellä. Hänen huulensa ovat liljankukat, niillä helmeilee kirkas mirha."

Oliivipuun lehvä tuo lupauksen Jumalan uskollisuudesta

Koronapandemian keskellä haluaisin istuttaa oliivipuun. Kun Nooa eli keskellä vedenpaisumusta, kyyhkynen toi nokkaansa tuoreen oliivipuun lehvän. Se oli Nooalle merkki vedenpaisumuksen päättymisestä.

Oliivipuun ruukussa vaatii hyvää multaa ja oikeanlaisen ruukun. Se voidaan kasvat- ta siemenestä. Nyt tiedän, mitä aion etsiä puutarhakaupasta sitten, kun kaupassa voi käydä ilman viruspelkoa.

"Mitä te vaatuksesta huolehditte! Katsokaa kedon kukkia. Minä sanon teille: edes Salomo kaikessa loistossaan ei ollut niin vaatettu kuin mikä tahansa niistä. Kun Jumala näin pukee kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna joutuu uuniin, niin tottahan Hän teistä huolehtii." (Matt. 6:28–30)

Raamatullisia kukkia listannut ja kasvattanut rovasti Aila Kempainen on Kajaanin seurakunnan kappalainen.

Seurakuntalaiset löysivät verkkokirkon

Kun korona pakotti jumalanpalvelukset ja muut tilaisuudet tauolle, otettiin Salossa niin kuin muuallakin nopeasti käyttöön vaihtoehtoisia toimintatapoja. Joka sunnuntai ja pääsiäisen aikaan muinakin päivinä on ollut katsottavissa videoitu jumalanpalvelus. Lapsille on tehty omaa ohjelmaa, ja Facebook-sivuilla on monenlaista katsottavaa eri puolilta seurakuntaa.

Kaikille on riittänyt kiinnostuneita katsojia, ja luvut kasvavat vielä julkaisupäivän jälkeenkin, koska videot ovat nähtävillä YouTubeissa. Tähän mennessä (18.5.) on esimerkiksi lasten pääsiäiskirkkoa katsottu 1035 kertaa ja ihan ensimmäistä, 22.3. lähetettyä videojumalanpalvelusta lähes 1500 kertaa. Kanttorien suora toivekonsertti Facebookissa kokosi 1200 kuulijaa. Teijon kirkon esittelyvideoon on tutustunut yli 300 kiinnostunutta.

Hoitokoteihin pihakonsertteja

Toukokuun viimeisestä viikosta alkaen Salon kanttorit lähtevät pitämään pihakonsertteja hoivakoteihin eri puolille Saloa. Kaikkiaan musiikkivierailuja on sovittu jo yli 40. Jotta kuuluvuus ja miksei näytävyydenkin olisi taattu, kanttoreita on pihakonsertissa yleensä mukana kolme tai vähintään kaksi.

Uudisrakennus Angeliemelle

Angeliemien hautausmaalle on tänä keväänä saatu upouusi huoltorakennus. Se on Teijo-Talojen tuotantoa ja tuotiin paikalleen valmiina.

Rakennuksessa on paikka hautausmaan koneille, taukotupa työntekijöille ja sosiaalitalat. Inva-wc on hautausmaalla kävijöidenkin käytettävissä hautausmaan aukioloaikoina.

Parannus entiseen on huomattava, sillä vanhassa huoltorakennuksessa oli vain ulkokuusi eikä vesipistettä ollenkaan.

KAI FAGERSTRÖM

Angeliemien uusi huoltorakennus laskeutui sievästi paikalleen perustuksiaan myöten valmiina.

Ristiin rastiin

Niittykokeilu Perttelissä

Perttelin kirkon ja hautausmaan vieressä on kaksi peltotilkkuja, pinta-alaltaan yhteensä hehtaarin verran. Niihin kylvetään tänä kesänä yksivuotisia niittykukkia. Jos kokeilu onnistuu, niittyjä voidaan kokeilla muuallakin seurakunnan mailla.

Jos hyvin käy, tämä pellonpala Perttelissä kukoistaa kesällä täynnä niittykukkia.

Kausi- ja kesätöitä

Salon seurakunta on palkannut hautausmaalle lähes 40 kausityöntekijää. Määrä on sama kuin aiempinakin vuosina. Kesätyöntekijöitä, joiden työsuhteet ovat lyhyempiä, otetaan tänä vuonna vajaat 20 eli noin puolet normaalivuosien määrästä.

Talokauppaa

Myytävänä olleelle Suomensjärven seurakuntatalolle on löytynyt ostajat. Kirkkoneuvosto on kaupan jo hyväksynyt, kirkkovaltuuston päätettäväksi asia tulee 3. kesäkuuta. Myyntihinta on 80.000 euroa.

Salolainen IM Global Oy lahjoitti Salon seurakunnalle 300 kpl hengityssuojaimia, joita työntekijät ovat voineet jakaa riskiryhmäläisten käyttöön. Lahjoitusta luovuttamassa toimitusjohtaja Jouni Salmenjaakko (oik.) ja Paula Speer, vastaanottajana kirkkoherra Timo Hukka.

SALON⁺
SEURAKUNTA

Torikatu 6,
24100 Salo
vaihde puh. 02 774 51
salonseurakunta@evl.fi
www.salonseurakunta.fi

Kirkkoherra
Timo Hukka
0400 784 322
timo.hukka@evl.fi

KIRKKOHERRANVIRASTO

Torikatu 6, puh. 02 774 5206
salonseurakunta@evl.fi
sukuselvytykset.salo@evl.fi

Virkatodistukset, sukuselvytysten tilaaminen, avioliiton esteiden tutkinta, toimitusten varaaminen (kaste, vihkiminen, hautaus).

Virasto palvelee toistaiseksi vain puhelimitse ja sähköpostitse.

TALOUSTOIMISTO

Myös hautapaikat ja hautojen hoito
puh. (02) 774 5209
taloustoimisto.salo@evl.fi

Toimisto palvelee toistaiseksi vain puhelimitse ja sähköpostitse.

Toimistopäällikkö

Leena-Maija Rantala
044 774 5301
leena-maija.rantala@evl.fi

Kiinteistöpäällikkö

Kai Fagerström
044 774 5333
kai.fagerstrom@evl.fi

Seurakuntapuutarhuri

Markku Johansson
044 774 5285
markku.johansson@evl.fi

DIAKONIAN PUHELINPÄIVYSTYS kesäaikana:

Diakoniatalo (Salo-Uskela)

ti-to klo 10–13
puh. 044 774 5216

Huom! Tähän numeroon voi soittaa kaikilta alueilta! Kesätauko 10.–27.7.

Sähköposti: diakoniatoimisto.salo@evl.fi
Kiireelliset yhteydenotot tähän sähköpostiin myös kesätauon aikana.

Halikko
ma klo 9–10
puh. 044 774 5373

Töissä täällä tänään

Leena-Maija Rantala

toimistopäällikkö

Keskiviikko 13.5.2020

Aloitin tänään työpäiväni kotona lukemalla sähköpostit ja vastaamalla kiireellisimpiin. Tarkistin myös kalenterini ja Kipan eli Kirkon palvelukeskuksen tehtävälistan, joka sisältää mm. laskujen ja matkalaskujen tarkastusta.

Työpaikalle lähdin ajelemaan vähän tavallista myöhemmin, koska päivästä oli tulossa pitkä. Matkakin kului osin työasioissa, kun keskustelin närkästyneen soittajan kanssa siitä, miksi seurakunnalla ei ole käytössä e-laskumahdollisuutta. Lupasin selvittää asiaa kirkkohallituksesta.

Työpaikalle tultuani neuvottelin seurakuntapuutarhurin ja kirkkoherran kanssa

muutamista henkilöstöasioista ja ryhdyin sitten laatimaan talouskatsausta illan kirkkoneuvostoa varten. Vertasin siinä seurakunnan taloustilannetta tammi-maaliskuulta vastaavaan aikaan viime vuonna. Tuloja, lähinnä metsätalouden tuottoja, oli ollut enemmän, kuluja ja verotuloja sen sijaan vähemmän. Ero vuoden takaiseen ei tällä hetkellä ole miinkään suuntaan merkittävä, mutta enuste koronaviruksen leimaamalle vuodelle ei tietenkään voi olla kovin hyvä.

Tulevaisuuden ennakointi on nyt tavallistakin epävarmempaa, joten ensi vuoden talousarvion raamiksi annetaan sama kuin täksi vuodeksi. Onneksi siihen oli jo sisällytetty merkittäviä säästöta-

voitteita. Silti voi käydä niin, että raamia joudutaan syksyllä tarkentamaan. Eiköhän tästä kuitenkin selvitä, sillä Salon seurakunnassa on paljon osaavaa ja vastuullista henkilökuntaa. Sen olen jo ehtinyt todeta aloitettuani työt täällä huhti-

kuun alusta.

Tämä toukokuinen työpäiväni päättyi kirkkoneuvoston kokoukseen. Se pidettiin etänä, mutta olin mukana työhuoneesta käsin ja lähdin vasta kokouksen jälkeen kotia kohti.

Sini Skarp-Ala-Kokko

Siistijä

Keskiviikko 6.5.2020

Tänä keväänä meiltä siistijöiltä kysyttiin, haluammeko tulla hautausmaalle töihin, ja aloitin nämä työt viime viikolla. Haudoilta piti ensin putsata pois talviset havut, callunat ja kynttilät, ja Helisnummella kitkettiin rikkaruohot koristeypuron uomasta.

Nyt istutamme täällä Uskelassa orvokkeja. Aamulla aloitimme sankarihaudoista, ja sinivalkoisista kukista saatiin jo kiitostakin. Seuraavaksi lähdemme porukassa hoitohaudoille lohko kerrallaan.

Mukavien työkavereiden lisäksi paras ta täällä on, että saa olla ulkona. Nyt on ollut hyvät ilmatkin.

Minulla on laitoshuoltajan koulutus ja työskentelen normaalisti siistijänä, eniten Perniössä, mutta myös muilla alueille. Olemme jo tehneet kevään suursii-

voukset, kuten pesseet ikkunat. Perniössä puhdistimme myös pallomeren, mikä tarkoittaa pallojen pesua ja pohjan moppausta. Joitain kohteita siivottiin nyt entistä tarkemmin ja desinfiointiaineita käyttäen.

Perustyössäni on mukava kohdata ihmisiä, jotka käyvät seurakuntatalossa joissakin säännöllisissä toiminnoissa tai tutustumassa juhlatiloihin, mutta täälläkin ihmiset joskus tulevat juttelemaan tai kysymään jotain.

Kesä on yleensä merkinnyt työn painopisteen muuttumista leirikeskukseen, jossa olen päässyt keittiöhommiinkin. Tästä kesästä voi tulla erilainen. Työt tarkentuvat jakso kerrallaan. Nyt hautausmaatyötä jatkuu ainakin toukokuun loppuun.

Vaihtelu virkistää. Ihan mukava on nähdä tätäkin työtä – olen tykännyt.

Perniö ja Särkisalo

ti ja to klo 9–10
kesätauko 13.–24.7.
puh. 044 774 5354

Muilla alueilla yhteydenotot suoraan työntekijöille tai Diakoniatalon numeroon:

Kiikala & Suomusjärvi:
puh. 040 520 9673

Kisko & Muurla:
puh. 041 442 4747

Kuusjoki & Pertteli:
puh. 040 849 6720

VAATEKAMMARI

Kirkkokatu 5, Salo
Toistaiseksi suljettuna.

**PERHEASIAIN
NEUVOTTELUKESKUS**

Kauppakeskus Plaza,
Vilhonkatu 8, kolmas kerros
puh. 044 774 5217
perheneuvonta.salo@evl.fi
Suljettuna 6.–28.7.

VAPAAEHTOISTYÖ

Tiedustelut
diakoni Sanna Saramo
puh. 044 774 5296

3/2020

Julkaisija

Salon seurakunta
Torikatu 6, 24100 Salo
www.salonseurakunta.fi

Toimitus

Päätoimittaja Timo Hukka
p. 0400 784 322
timo.hukka@evl.fi

Toimitussihteeri

Ulla-Maija Kytölä
p. 044 774 5212
ulla-maija.kytola@evl.fi

Seurakunta SANOMAT

Kannen kuva Laura Lehtola

Sivunvalmistus

Salon Seudun Sanomat Oy
Kaisa Salmelin

Jakelu Varsinais-Suomen
Tietojakelu Oy ja Posti Oyj

Paino

Salon Lehtitehdas,
Salo 2020

Painos 26 552 kpl

Alma Heinä ja Tuukka Alanko vihitään kesäkuussa Halikon kirkossa, vaikka koronaepidemia sekoitti alkuperäiset suunnitelmat.

Häät ja tuplajuhlat

RIITTA KOIVISTO

Toissa vuonna **Tuukka Alanko** kosi **Alma Heinää**, ja häät päätettiin pitää 13.6.2020. Vihkiminen tuntui itsestään selvältä. Pari selittää olevansa arvoiltaan aika perinteinen ja saaneensa siinä mallia perheistään.

Elämää ja tulevaisuudensuunnitelmia on rakennettu molempien ehdoilla.

– Tehdään paljon asioita ja viihdytään yhdessä.

– Olemme hyvällä tavalla toistemme parhaat kaverit.

Kovin suurta käytännön elämän muutosta vihkiminen ei välttämättä tuo mukanaan, tuleva hääpari miettii. Kuitenkin se merkitsee loppuelämän kestävästä sitoutumisesta toiseen ihmiseen.

Valitulla häpäivällä on silläkin perinteensä: päivämäärällä 13.6. on juhlittu Tuukan veljen ja vanhempien häitä ja muitakin suvun juhlia.

Vihkikirkoksi varattiin Halikon kirkko.

– Se on tarpeeksi iso, olemme sosiaalisia ja meillä on laaja ystäväpiiri. Jonkin aikaa asuimekin lähellä sitä.

Lisäksi Alma kertoo kuulleensa isoisänsä olleen vuosia sitten rakentamassa kirkkoon joihtakin portaita.

Kahden vuoden aika kihlauksesta häihin tuntui hyvältä suunnitteluajalta.

Uusien järjestelyjen kevät

Hääkutsut lähtivät helmikuussa. Kirkon lisäksi oli varattu juhlatila, bändi, kuvaajat ja kuljetukset...

Kevään eteneminen ei tuonut pelkkää viimeistä silausta suunnitelmille, sillä pian alettiin saada ohjeita siitä, miten tulisi suhtautua liikkeelle lähteneeseen koronavirukseen.

Omaa elämää virus ei alkuun paljontaan muuttanut. Ensinnäkin molemmilla oli töitä. Almalla on kosmetologialan hoitoyritys, ja hän kertoo ihmisten aluksi peruuttaneen pelosta aikojaan, mutta nyttemmin vain, jos on kipeä tai huono olo.

– Hengityssuojia tulin tilanneeksi sopivasti ennen kuin niistä tuli pulaa. Sellaisen on saanut asiakaskin niin halutessaan.

Tuukan pankissa kävijät vähenivät, ja sali varustettiin plekseihin ja käsidesipulloihin. Ovet ovat olleet joskus kiinni, mutta toiminta ei ole seisautunut.

– Oma työni on monimuotoista, ja olen käyttänyt mahdollisuutta tehdä siitä osan kotona, Tuukka kertoo.

Tapaamisia kavereiden kanssa on jouduttu välttämään ja yhteydet riskiryhmäläisiin miettimään uudelleen. Töistä tultua onkin ollut enemmän kotona kuin ennen.

– Olemme olleet positiivisesti varovaisia.

Rajoitustoimet herättelivät, mutta alkuperäisen juhlasuunnitelman toteutumisesta elä-

teltiin toivoa huhtikuun alkuun asti.

– Ajattelimme, että tilanne voisi vielä helpottua.

– Mutta kun Uudenmaan rajat suljettiin, ymmärsimme ettei pandemia ole ihan heti pois menossa, joten häät eivät toteutuisi ajatellusti.

Olemme hyvällä tavalla toistemme parhaat kaverit.

Siis entäs ne häät?

Avioitumista Alma ja Tuukka eivät halunneet siirtää. Vihkiminen olisi 13.6. niillä ehdoilla kuin silloin olisi mahdollista. Pidettäisiin vaikka sitten se kymmenen hengen tilaisuus, johon haastatteluhetkellä oli lupaa. Se kyllä tarkoittaisi, että lähintä piiriäkin jouduttaisiin karsimaan, heistä kun tulisi helposti 25 hengen joukko, mikä nyttemmin näyttäisikin olevan luvallinen määrä!

Syntyi idea toisten juhlien järjestämisestä: Seurakunnan kanssa sovittiin, että syksymmällä kirkossa järjestettäisiin avioliiton

siunaamistilaisuus ja sinne tulisi se alun perin suunniteltu 150 vieraan joukko, jonka kanssa myös juhlittaisiin. Juhlapaikaksi pitäisi vain löytää toinen tila kuin vain kesäkäyttöön soveltuva alkuperäinen paikka.

Uudesta päivämäärästä on pitänyt neuvotella myös bändin ja kuvaajien kanssa, ja kesäkuulle varattuja kuljetuksia on pitänyt perua... Mutta kaikki saatiin sovitetuksi yhteen.

Nyt ovat lokakuun juhlaan lähteneet jo kutsutkin – kuvaviestit tällä kertaa.

Elämä yllättää myös positiivisesti

Huolella rakennetut suunnitelmat menivät siis uusiksi.

– Aluksi harmitti aika lailla!

Mutta nyt näkyy hyviäkin puolia:

– Saamme kahdet juhlat. Ensin itse vihkimisen intiimisti lähipiirin kanssa ja myöhemmin vielä sen isonkin porukan kirkkoon ja juhlaan. Molemmat päivät on jo pääpiirteittäin suunniteltu, vaikka esimerkiksi kirkkomusiikkia pitää miettiä uudelleen, kun niitähän saa nyt valita kahteen tilaisuuteen.

Ja häävuodesta kaikkein jännittävine käänneineen tulee ikimuistoinen.

Tulevaisuutta ei voi ennustaa, mutta keskustelun päättää positiivinen kiteytys:

– Toivoa on ja rakkautta riittää.

